

ONZE VOGELS

29e JAARGANG NO. 10 OKTOBER 1968

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Help Uw vogels

SNEL door
de RUI
met

Sluvit

P1

 Sluvit
P2

verhoogt het weerstandsvermogen

 Sluvit
P3

tegen verenpikken

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP

Ussel

De

SPEK UW CLUBKAS!

BEDRUKT: 500 stuks f 160.—
1000 stuks f 300.—

VAN LIESHOUT ZONEN

POSTBUS 2 SINT-OEDENRODE

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 9.— per jaargang, te storten op postgiro 115834 t.n.v. de Vogelwereld, Caronstraat 70, Hoboken.

VOOR KANARIES
met honing en levertraan!

Het adres voor kweekvogels

Spitsstaartamadines, Binaen, Gordelgrasvinken, Bichenow, enz. enz. Goulds, Zilverkwartels, Zilverduifjes, Dwergkwartels, Australische Parkieten, Prachtrosella, Stanley, Roodrug, Gele Roodrug, Bourks, Turquoise, Pennant, Blaskop, enz. Verder alle soorten Zebra vinken, Kwartels, Engelse Postuurkanaries, Yorkshire, Norwich, Gloster, Border, Lizard, enz.

Tevens deze soorten gevraagd of ruil.

A. P. v. GILS

Oranjeplein 21, GOIRLE bij Tilburg
Tel. 04247 - 15 79

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.
Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:
enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

RUI?

met

BEAVITA en
BEA TONICUM

komen Uw vogels
snel door de rui

Vraagt Uw leverancier

BEAPHAR N.V. - RAALTE

FABRIEK VAN SPECIAAL
PRODUKTEN VOOR DIEREN

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuyperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 38137

Secretaris: Joh. M. van Felt, Vlaardingendijk 331a, Schiedam, Telefoon (010)

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760)-18631.

2e Secretaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

2e Penningmeester: C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, Telefoon (01640) 6314.

Leden: J. Broekhuizen, Karel Doormanstraat 89, Alphen a.d. Rijn, Telefoon (01720)-3823.

W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420)-18137.

J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1264.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08860)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

E. M. Wessels, Meyenhage 87, Rotterdam 23.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Eideren.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.
Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.00-17.30 uur,
Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bonds-bureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 10,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling
Binnenland f 7,50 per jaar
Buitenland f 8,— per jaar
Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor alle advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bonds-bureau van de N.B.v.V.

Advertentiekopie en betaling dient uiterlijk de 1e van de maand van verschijning in het bezit te zijn van het Bonds-bureau van de N.B.v.V. Kleine annonces: Voor leden van de N.B.v.V. en abonnees op „Onze Vogels”, voor advertenties van zuiver particuliere aard als aankoop en verkoop van vogels, koolen, vogelboeken etc. f 2,00 per regel of f 2,50 per advertentie van maximaal 5 regels, mits de tekst duidelijk leesbaar is geschreven of geplakt op een ten name van betrokkene gestelde omslag met de opdruk. Goed voor een kleine advertentie ad f 2,50.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

436

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

29e jaargang, no. 10, oktober 1968
oplage 43.000 ex.

Redactie: J. Broekhuizen, Karel Doormanstr. 69, Alphen a.d. Rijn, telefoon (01720) 3823. Chr. Walraven, Abt Ludolfweg 136, De Bilt, telefoon (030) 761208.

Opgave abonnement bij het Bonds-bureau, Bergen op Zoom.

Het volgend nummer wordt ter post bezorgd op 28 oktober 1968

INHOUDSOPGAVE

pag.

Exotische kleurwonderen: Tangara's	437
Nuttige wenken bij de kanariekweek	439
Staalvinken	440
De roodkapparkiet	441
Het zebra-duifje	442
Braamsluiper als struifsnoeper	443
Kleurkanarievererving (8)	444
Geslaagde kweek met de St Thomasparkiet	447
Paradijsvogels bezitten natuurlijk poten	448
Lezers schrijven	450
Engelse postuurkanaries, de glosters	452
Onkruidzaden	453
De harzerzangkanarie, de stamteelt	454
Baardmannetjes	456
De hoodedparkiet	457
De notenkraker	458
Blauwe honingzuigers	460
Een ogenblikje	461
Wonderlijke boomvogels in Vledder	463
Ekstertjes	464
Uitzonderlijke merelbruiloft	465
Belangrijke mededelingen	467

Afbeelding voorpagina: vuurkruintangara, zie artikel op pagina 437.

Ussel

De

Exotische Kleurwonderen:

TANGARA'S

R. R. P. v.d. Mark.

Goudtangara

Tangara (indiaans) is de verzamelnaam voor niet minder dan 222 bijzonder mooi gekleurde en getekende vogelsoorten, die de onmetelijke oerwouden, vlakten, bergstreken van Noord- en vooral grote delen van Zuid Amerika bevolken en waarvan wij eigenlijk nog maar betrekkelijk weinig afweten.

Alle Tangarasoorten zijn grote vruchteneters, maar sommige soorten kunnen niet buiten dierlijk eiwit, dat we hun in de vorm van gemalen rauw vlees, meelwormen, vliegen, maden toedienen; ook zaden worden niet versmaad, want de Bergtangara o.a. eet dagelijks een vrij grote hoeveelheid witzaad naast flinke partjes appel, peer, banaantjes voorkomen. Het fokken van Tangara's in volièremilieu is nog altijd een gebeurtenis, waarop de eigenaar terecht trots kan zijn; op enkele uitzonderingen na zijn Tangara's monogaam en zijn voor fokdoeleinden ook beter paarsgewijs te huisvesten. De pop bouwt vaak alleen het nest, terwijl zij ook helemaal de broedplicht nakomt, die ongeveer 12-14 dagen in beslag neemt.

De jongen zijn de eerste dagen blind en met weinig nestdons bedekt, terwijl de binnenzijde der snavels helder rood gekleurd is; ze worden gevoerd door beide ouders, die het voedsel in de snavel aanvliegen, maar ook wel uit hun krop uitspugen. Twee tot drie en een halve week na de uitkomst van de eieren verlaten de jongen het nest en in de natuur zijn er soorten, waarbij de jongen van het eerste legsel later de jongen van het direkt

daarop volgende legsel meehelpen voeren! Het legsel bestaat meestal uit 3-5 groenblauwe eitjes, die al naar gelang de soort een bruine, crème-achtige stippenkening vertonen.

Van de Tangara familie met de „echte" naam Tangara bestaan soorten, die buitengewoon zeldzaam zijn en waarvan er slechts enkele bekend zijn, die zelfs nooit in levenden lijve door wie dan ook zijn geobserveerd in de natuur!

Hun huiden werden dan aangetroffen in scheepsladingen, die naar Europa werden vervoerd, om aan de vraag van de verhandel omstreeks 1880-'95 te voldoen; zo schijnt de Gould's Tangara, afkomstig uit Brazilië, alleen maar in opgezette toestand te zien te zijn in het Britse Museum voor Natuurlijke Historie in Londen, dat voor iedere vogel- en dierenliefhebber interessant is te bezoeken, want levende exemplaren zijn van Gould's Tangara tot nu toe nog niet gevangen!

Arnault's Tangara kwam als kooivogel vroeger wel eens naar Europa, is opgezet te zien in het Museum voor Nat. Historie in Parijs, maar de ornithologen zoeken nu nog naar de verblijfplaats van deze buffkleurige, groene en blauwzwarte vogelsoort, die zich „ergens" in diep verscholen oerwouden in Zuid Amerika, waarschijnlijk in een zeer klein aantal ophoudt. De Azuurrug Tangara, beschreven in 1886, werd in 1937 herontdekt in Mexico, want men nam aan, dat deze soort al was uitgestorven, precies zoals de Reuzen Canada gans!

Vooraf vroeger zagen pas ingevoerde Tangara's er

bij de vogelgroothandel en detaillist maar onaanzienlijk uit; het vaak kleverige voedsel maakt hun verenpak nu eenmaal zeer spoedig onaantoonbaar, terwijl lauwwarm stromend badwater in de verkoopkooien altijd ontbreekt. De temperatuur, waarin pas ingevoerde Tangara's moeten vertoeven, moet boven de 22 graden C. liggen en kan pas na enige weken van acclimatisering geleidelijk worden verlaagd tot 17 graden C. Daarna is langzame gewenning aan onze zeer sterk schommelende temperatuur en een verblijf in een buitenvolière mogelijk, althans dit is mijn persoonlijke ervaring van de afgelopen maanden met niet minder dan 48 soorten...

In een grote volière, 4 meter lang, 2 meter hoog, 5 meter breed, vol beplant met allerlei struiken, heesters, bloeiende appel- en perentakken, een waterpartijtje, geconstrueerd van opgestapelde gemetselde natuurstenen, waarbij van de uitstekende stenen steeds water langzaam afdruipt en zodoende badgelegenheid en opvoering van het vochtigheidsgehalte is geschapen, terwijl het overtollige water via een gemetseld vijvertje continu wegloopt, met een constante temperatuur van 22 graden C. (C.V.) en een zo uitgebreid mogelijk voedselmenu, was het mogelijk deze schare zeer kostbare en minder kostbare Tangara's in prima conditie te houden. Vechtpartijen bleven uit, mede door het aanbrengen van voedertafels op verschillende punten. Sommige soorten werden uiterst tam, andere daarentegen bleven schuw en bijna onzichtbaar, hetgeen van de vogelfotograaf Kees Koopman de grootste concentratie en het uiterste geduld vergde! Tenslotte werden alle vogels in kleuren in de grote volière gefotografeerd, waarvan U

het resultaat t.z.t. in boekvorm wel zult kunnen beoordelen.

De omslag van deze aflevering van „Onze Vogels“ toont een schitterende vertegenwoordiger der Tangara's, de **Vuurkruintangara**, door de Belgische vogelhandelaars ook wel abusievelijk Zwartoor Tangara genoemd (Tangara parzudakii), waarvan de kleurplaat maar een zeer bescheiden afspiegeling is van de werkelijkheid! Deze soort meet circa 10 centimeter lengte, is uitdagend fel gekleurd, spoedig uiterst tam, op het brutale af, snel afgehard, levendig en het zou me niets verwonderen, of er zijn fokresultaten mee te behalen, zo „thuis“ voelt deze vogel zich in de volière, althans mijn ervaringen met twee exemplaren, waarvan de geslachten, zoals bij veel Tangara soorten, praktisch gelijk gekleurd en getekend zijn. Honingwater en een schepje „Frisolac“ versmaakt de Vuurkruintangara niet en het is kostelijk te zien, hoe de vogels „smullen“ van deze drank, terwijl om de laatste meelworm minutenlang wordt „touwgetrokken“. Vuurkruintangara's zijn en blijven waarschijnlijk hoog in prijs, omdat de invoer gering is en vrij zelden plaatsheeft, maar ze zijn iedere vogelliefhebber van harte aan te bevelen! Minder enthousiast ben ik persoonlijk over de **Goudtangara** (Tangara arthus), heel mooi, zoals de kleurenafbeelding toont, maar zwakker, doodser in zijn bewegingen, niet opvallend, gauw „bolzittend“ en moeilijk te acclimatiseren, een probleemvogel in vele opzichten.

Tangara's, er is een boek over te schrijven, want alleen al de kleurenrijkdom is fascinerend en waard onder de aandacht der vogelliefhebbers te worden gebracht! In „Onze Vogels“ leest en ziet U er belist meer over!

BOEKENNIEUWS

In de serie WENK, van de N.V. Uitgeversmaatschappij KOSMOS verschijnt de negende druk van het werkje **KAMER- EN VOLIEREVOGELS** geschreven door de heer J.H. Noordzij.

Dat dit boekwerkje vooral voor de beginnende liefhebbers goede leidraad is, blijkt wel uit de vele herdrukken die het beleeft, hetgeen wel de beste recensie is, welke het zich zelf meegeeft.

Veel aandacht wordt besteed aan de huisvesting en verzorging. Welke soorten wel of niet bij elkaar in een volièrre of vitrine kunnen. Ook dit laatste is voor de beginnende liefhebber belangrijk om te weten, daar dit vele teleurstellingen kan voorkomen.

Het geheel is voorzien van 11 foto's en 13 tekeningen.

Een boekwerkje dat we de beginner warm kunnen aanbevelen, en waaruit ook de gevorderde nog wel het een en ander kan opsteken. De prijs f 3,75 kan geen bezwaar zijn.

438

Wessel

De

Nuttige wenken bij de kanariekweek

TH. Bruynaers

Als laatste in deze serie over het selecteren bij kanaries zullen wij de administratieve selectie met diverse bijkomstigheden eens nader gaan bekijken. Nogmaals kan ik U niet genoeg op het hart drukken: pas deze totale selectie jaarlijks bij Uw vogels toe, kweek onverwant met de juiste partners en zorg voor een goede huisvesting, voeding en verzorging, daar dit de grondslag is voor een geslaagde kweek. Jammer genoeg wordt er door veel kwekers in deze richting nog veel te weinig gedaan, waardoor de teleurstellingen niet kunnen uitblijven en waarvan de schuld dan ook bij henzelf gezocht moet worden. Ga bij het selecteren van het standpunt uit dat wanneer U een vogel mooi vindt en ermee wilt kweken, maar het komt te kort op een der punten zoals eerder omschreven, U deze vogel beter kunt opruimen, voorkomen is beter dan genezen. Vertrouwel en verzorg Uw vogels zoveel U wilt, maar durf te selecteren, want hierdoor krijgt U veel sterkere vogels, die ook kwalitatief zowel voor de kweek als voor tentoonstellingen geschikt zijn.

Voor de administratieve selectie heeft U nodig een goed bijgehouden kweekboek, waarin opgetekend zijn, buiten de fokcombinaties: kleur en kwaliteit der jongen, afstamming, ringnummers, aantal gelegde eitjes, data van het broeden en het uitkomen der eieren, aantal uitgekomen en grootgebrachte jongen en vooral niet te vergeten de rubriek „bijzonderheden”, want hierin moet U aantekenen al de goede, maar ook de slechte eigenschappen der kweekkoppels, hetgeen nodig is voor deze administratieve selectie.

In het voorjaar bij onverwarmde kweek (er zijn meer mogelijkheden, waar ik het echter nu niet over wil hebben) eind maart, begin april, hetgeen afhankelijk is van de weersgesteldheid, worden de kweekkoppels, nadat ze in kweekconditie zijn gebracht, bij elkaar gezet. Vooraf is er al heel wat werk verzet. De wijze waarop Uw vogels in kweekconditie worden gebracht kan als volgt zijn: ongeveer half februari gaat U in de vogelverblijven de dagen kunstmatig verlengen door bij te lichten, U zorgt er dan voor dat de lengte van de dagen gebracht wordt op 15 tot 18 uur. De vogels zijn hierdoor langer in beweging en nemen ook meer voedsel op. In deze periode is het raadzaam het eiwitgehalte van het zachtvoer, ook wel paté genoemd, op te voeren in de verhouding van 1 eiwit op 4 koolhydraten, met toevoeging van wat extra vitaminen, kalk etc. Zijn Uw vogels gewend aan gekiemd zaad, dan kunt U het rantsoen hiervan iets verhogen. Winddroog groenvoer is ook goed, maar zal in deze periode moeilijk te verkrijgen zijn.

Ook is het noodzakelijk om de vogels het nodige

VERVOLG „SELECTIE”

nestmateriaal te verstrekken, hetgeen kan variëren van diverse soorten fijn gedroogd gras tot mos (spagnum), touwdraadjes, fijne houtwol, katoendraadjes etc. U moet er wel op letten dat het nestmateriaal niet langer is dan 4 à 5 cm., ter voorkoming van verwarring, ja zelfs ophanging.

Vanaf dit moment kunt U constateren of Uw vogels rijp zijn voor de voortplanting, zo ja, dan zal voornamelijk het popje beginnen met het bouwen van het nest. Zodra dit afgewerkt is, zal zij haar eerste eitje leggen. Er is veel verschil in nestbouw; het ene popje bouwt een keurig nest, de andere is een echte sloddervos en werkt het zeer slecht af. In voorkomende gevallen kunt U de helpende hand toesteken door het nest af te maken en het uit te diepen met een klein kaatsballetje of ballonlampje.

Kwekers die aan wisselbroed doen, moeten goed opletten, daar zij maar een beperkt aantal mannen hebben. Zodra het popje het nest heeft uitgediept en bekleed met fijne vezels, wordt het tijd dat U de gereserveerde man er bij zet, daar de pop anders kan overgaan tot eiafzetting zonder te zijn bevolgen.

Is een popje bevolgen 24 uur voordat het eerste eitje is gelegd, dan is het legsel wel bevrucht. Bevruchting is zelfs nog mogelijk als het popje 14 dagen tevoren is bevolgen door een man, maar de zekerheid is dan toch niet zo groot meer. De zaadcellen kunnen wel zo lang in leven blijven, maar zullen toch wel afzwakken. De beste manier is nog altijd de man er constant bij te laten of dagelijks verwisselen tot het tweede eitje is gelegd.

Een bevrucht eitje is 14 dagen houdbaar indien dit dagelijks gekeerd wordt. Ook de mannen die wij voor de kweek bestemmen, moeten geslachtsrijp gemaakt worden op de manier zoals is omschreven. Maar al te vaak gebeurt het bij kwekers dat de popjes broedrijp gemaakt worden en de mannen blijven tot het laatste moment alleen in een door de natuur belichte ruimte. Zodra ze ingezet moeten worden, worden ze pas uitgevangen en geplaatst. Deze manier van starten is wel mogelijk zonder nadelige gevolgen, maar U moet niet teleurgesteld zijn als zulke mannen in de eerste ronde niet bevruchten, daar het organisme dat de zaadcellen afstoot nog in de rustperiode is. Dit euvel zal wel opgeheven zijn in de tweede ronde, daar zij dan de tijd hebben gekregen om in kweekconditie te komen.

wordt vervolgd.

Van de staalvinken, die in Afrika worden betiteld met Indigovogels en ook wel met „combassous”, is betrekkelijk weinig bekend. Men is het zelfs nog niet eens over het aantal voorkomende soorten, maar het gezaghebbende werk „A new dictionary of birds” vermeldt er zes, namelijk: *Hypochoera chalybeata*, *H. codringtoni*, *H. amauropteryx*, *H. nigeriae*, *H. camerunensis* en *H. funerea*. De eerst en laatstgenoemde zijn echter verreweg het algemeenst in Afrika. Er zijn ook vogelboeken die meerdere soorten vermelden, maar dat kunnen voor hetzelfde geld, ondersoorten of subspecies van genoemde zes species zijn. Het lijkt me beter ons daar maar niet al te zeer in te verdiepen. Het is buitengewoon moeilijk de mannetjes, wanneer zij ge-

wijle een woning binnen te vliegen of te hippen - zij bewegen zich namelijk met zeer kwieke sprongetjes - om te kijken of daar wellicht iets van hun gading is. Dit foerageren geschiedt doorgaans troepsgewijs, maar het broeden geschiedt niet in kolonies, trouwens over het broeden weet men ook nog bitter weinig af. Er wordt namelijk beweerd dat er soorten zijn die zelf een nest bouwen, dat dan wel iets wegheeft van dat van onze huismus en waarin de vier of vijf witte of bleekblauwe eitjes komen te liggen. Deze worden uitsluitend door het wijfje bebroed, terwijl het mannetje trouw de wacht houdt en elke vreemde vogel, die zich in de buurt waagt, fanatiek attaqueert en verjaagt. Daar staat tegenover dat er ook species zijn, die parasi-

STAAL- VINKEN

M. de Jong

Foto: Horst Müller

stoken zijn in hun prachtige donkere bruidstooi, van elkaar te onderscheiden en bij vrouwelijke en onvolwassen individuen is zo iets totaal onmogelijk. Na het broedseizoen ondergaan de mannetjes een ware metamorfose en zijn dan vrijwel niet meer te onderscheiden van de dames. Vooral om deze „gedaanteverwisseling”, die telkenjaren opnieuw plaats vindt, worden deze vogeltjes in volières gehouden. In het wild zijn deze vogeltjes buitengewoon mak; voor de mensen koesteren ze kennelijk geen vrees en allerwegen kan men ze tegenkomen, rond de boerderijen, in nederzettingen en dorpen, waar zij druk en beweeglijk hun voedsel, dat uit allerlei zaadjes en insecten bestaat, opscharrelen. Ook zien zij er geen been in bij tijd en

tisch leven en de eitjes deponeren in de nesten van andere vogeltjes, zoals vuurvinken, Sint Helenafazantjes en blauwfazantjes. Genoemde soorten zouden niet gepaard doch polygamisch leven. Toch is het verdraaid moeilijk in te denken: de ene soort een nest bouwend, terwijl een andere, die er niet of nauwelijks van verschilt, parasiterend leeft! Heel dikwijls kan men de mannetjes op een dode, uitstekende tak, telegraafdraad of andere „verhevenheid” zien zitten, waar hij een metalliek „tsji-tsjit” laat horen, dat veel weg heeft van het geknutter van een keu, maar ook zijn er soorten die een heel aardig melodius liedje ten beste geven. Het lijkt mij overbodig een beschrijving te geven van de staalvink want het „uniform” op het plaatje

Ussel

De

spreekt voor zichzelf. Naar alle waarschijnlijkheid is dit een afbeelding van *Hypochera chalybeata*. Staalvinken kunnen uitsluitend gehouden worden in ruime verblijven. Zij zijn namelijk niet alleen erg onverdraagzaam onder elkaar, maar ook vechtlustig en ruziezoekerig tegenover andere prachtvinken. Voorts hebben ze er een handje van druk kwinkelerend en fladderend rond te vliegen onder

het uiten van allerlei kreetjes.

U kunt, als U deze vogeltjes bezit, ze een reuze plezier doen met een flinke pol gras en als voedsel verstrekken: kanariezaad vermengd met millet, graszaden, onkruidzaden en groenvoer: muur, sla en waterkers bij voorbeeld. Ook zijn er bij die graag een meelworm lusten alsmede ander levend voer.

de Roodkapparkiet (*Purpureicephalus spurius*)

De roodkapparkiet, een van de kostbare Australische parkieten. Het is een bijzonder fraaie vogel, zoals U kunt zien op pag. 473, waar hij rechts onderaan is afgebeeld. Hij is onder de platstaartparkieten een bijzondere verschijning, omdat het geslacht „*Purpureicephalus*” maar één soort omvat. Ze komen voor in het Zuid-westen van Australië, waar ze in hoofdzaak leven van de vruchten van de eucalyptusbomen, waartoe ze zijn uitgerust met een lange snavel, die hen in staat stelt de zaden uit de harde vruchten te halen. Daar ze in de boomgaarden vaak grote schade aanrichten, niet alleen aan het fruit dat ze als voedsel nodig hebben, maar ook uit gewone vernielzucht, zijn deze parkieten niet beschermd en er komen dan ook wel flinke slachtingen voor. Wonderlijk genoeg neemt - ondanks de vervolgingen - hun aantal in de vrije natuur toe.

Het verschil tussen man en pop is soms erg moeilijk te zien, vaak zijn de poppen wat valier van kleur, maar er zijn ook poppen met een mooie volle kleur en dan moet men afgaan op de vorm van de kop, die bij mannen breder en zwaarder is.

In de volières van Europese vogelliefhebbers komen roodkapparkieten maar weinig voor, het zijn zeldzame en kostbare vogels. Ze zijn erg agressief en kunnen het beste in een aparte volière worden ondergebracht. Een ander nadeel is dat ze vaak erg schuw zijn, zodat de vogelliefhebber, die zich de grote uitgave voor de aanschaf van een paartje heeft getroost, toch niet veel van hun kleurenpracht kan genieten, omdat ze direct het nachthok invluchten als er iemand in de buurt van de volière komt. Het kan jaren duren eer ze wat rustiger worden. Vogels die in een volière geboren zijn, schijnen veel minder schuw te zijn. Ook zijn het flinke knagers, die het houtwerk van de volière niet met rust laten. Als ze regelmatig verse takken, bijv. wilgentakken, ter beschikking hebben, kunnen ze hun knaaglust hierop botvieren, bovendien eten ze de

Foto: Horst Müller

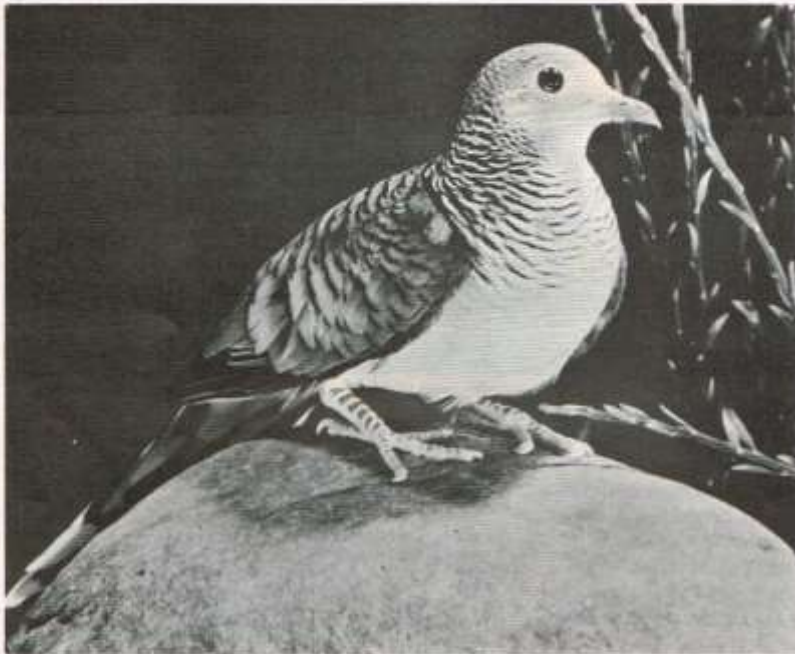
schors en de knoppen.

De voeding moet gevarieerd zijn, naast een zaadmengsel moeten ze veel vruchten en groenvoer hebben. Voor het opfokken van de jongen eten ze veel vruchten, vooral appels, en ook in melk geweekt brood.

Broeden doen ze in een ruime nestkast of een holle boomstam.

HET ZEBRADUIFJE (Geopelia striata striata)

door Chr. Walraven

Zebraduijjes zijn niet in zulke grote aantallen bij de vogelliefhebbers te vinden als dat het geval is met de diamantduifjes. In de toegenomen belangstelling voor exotische duiven heeft het zebraduijje echter zeker gedeeld en dat is wel begrijpelijk, want er zijn een aantal hoedanigheden aan te wijzen die dat zeker bewerkstelligen. Zo zijn de prijzen waarvoor ze te koop aangeboden worden voor de liefhebber met een kleine beurs betaalbaar, ze stellen geen bijzondere eisen en hoewel de broedresultaten achterblijven bij die van de diamantduifjes, is het toch zeer goed mogelijk ze tot broeden te krijgen. Met hun fijne tekening zijn het aardige vogels om te zien. Het voorhoofd, de keel en de wangen zijn asgrijs, het achterste deel van de kop heeft een wijnrode tint. De bovenzijde is bruin, waarbij iedere veer zwart omrand is, de nek en de borst hebben een zwart-witte streep-tekening. De staart is zwart met brede witte punten.

Verschil tussen man en pop is niet of nauwelijks te zien. De pop is over het algemeen wat kleiner en ook matter van kleur, maar door de vele gradaties in grootte en kleur, zowel bij mannen als poppen, zijn deze verschillen vaak niet waarneembaar.

Volgens Boosey in „Foreign Bird Keeping” loopt bij de pop de streektekening tot de benedenborst en mist zij de wijnrode borstvlek. Mogelijk gaat dit bij een aantal vogels wel op, maar ik heb al veel pop-

pen gezien die niet van mannen te onderscheiden waren en wel degelijk dezelfde tekening en borstkleur hadden als mannen.

Zoals dat bij zoveel soorten het geval is, geeft alleen het gedrag van de man zekerheid.

In een volière zijn deze duiven het beste op hun plaats, maar ook in ruime kooien of vitrines zijn ze goed te houden. In een kooi of vitrine verliezen ze vaak gauw hun schuwheid, iets dat ze in een volière soms behouden. Dit kan zich met de kweek wreken, daar de vogel dan het nest verlaat zodra er iemand in de buurt van de volière komt. Als deze duifjes in een volière schuw blijven, kan het daarom goed zijn om ze enige tijd in een kooi binnenshuis te halen en U dan veel met ze bezig te houden. Hebben ze na enige tijd hun schuwheid verloren, dan moeten ze nog enige weken in de kooi gehouden worden, waarna ze weer in de volière kunnen worden gelaten. Ze worden dan meestal wel weer wat schuwer, maar kruipen toch niet meer zo snel weg in de struiken als er iemand bij de volière komt en in de broedtijd zal dat zeker zijn voordelen opleveren.

In tegenstelling tot vele andere tropische duiven zijn zebraduijjes tamelijk gevoelig voor koude, zodat het goed is 's winters voor wat verwarming in het nachthok te zorgen, zodat de temperatuur in geen geval beneden het vriespunt kan dalen.

Wssel

De

Natuurlijk kan men ze 's winters ook binnenshuis in een kooi onderbrengen.

Als voedsel krijgen ze een zaadmengsel, dat bestaat uit gierst, millet, witzaad, hennep, gepelde haver, weegbreezaad, lijnzaad, maanzaad en negerzaad. Daar ze in de natuur veel graszaden eten, is het goed ze regelmatig halfrijpe graszaden te geven, maar ook andere verse onkruidzaden worden meestal graag gegeten.

Grit en mineralen moeten altijd ter beschikking van de vogels zijn. Meelwormen of ander levend voedsel eten ze meestal niet, wel kan men wat zeer klein gesneden kaas geven.

In een voliëre gaat een paartje zebraduifjes meestal wel tot broeden over, maar ook in ruime kooien zijn al broedresultaten behaald. Als nestgelegenheid kan het beste een broedbakje worden gegeven, maar de vogels maken ook wel een nest in een broedschotel, welke voor post- en sierduiven

wordt gebruikt. Het nest is, evenals bij de meeste duiven, vrij slordig en het kan nodig zijn dat U het wat bijwerkt, zodat de 2 eieren er niet uit kunnen rollen. De broedtijd bedraagt 12 dagen en de jongen verlaten het nest als ze 16 tot 20 dagen oud zijn.

Voor het grootbrengen van hun jongen krijgen de oudervogels naast het reeds genoemde menu: gekiemd zaad, veel verse onkruidzaden en geweekt oud brood.

Met andere vogels zijn zebraduifjes goed samen te houden, alleen andere duiven kunnen niet in dezelfde ruimte worden ondergebracht. Als men verschillende paren duifjes heeft, kan men ze ook beter niet in aangrenzende voliëres houden, daar ze dan door het gaas heen toch met elkaar zullen proberen te vechten en de kans op broedresultaten wordt hierdoor toch wel verminderd.

Foto: J. A. Verwey

Braamsluiper als struifsnoeper

Als ik het niet had gezien ik zou er niet over roddelen, maar *Sylvia curruca* of Braamsluiper zag ik begin mei van dit jaar tussen de wilde frambozen scharrelen alsof ze op insecten aasde.

Opeens dook zij de nestkom binnen van een daar hangend merelnest, pikte de twee eieren stuk en snoepte van struif en dooier.

Waarmee ik de familie Braamsluiper niet direct van eierroof durf te beschuldigen; immers voorjaarsdagen zijn voor vogels opwindende dagen; zij hebben in die tijd versterkende middelen nodig die moeder Natuur te kust en te keur serveert. Ik wil alleen maar zeggen *Sylvia* is op het pluimpje beschouwd een stiekemer.

Of de oude Grieken dat al wisten, weet ik niet. Die beweren dat *Sylvia* die met vele aantrekkelijke godinnen ergens op de Olympus zweefde Mars heeft verleid. Een uitstapje dat uitliep op een tweeling *Romulus* en *Remus*. Het snoeprisje van *Sylvia* de

Braamsluiper draaide uit op een vijfling. Tussen de brandnetels in de mik van een dennetak die daar was terechtgekomen, ontdekte ik de wieg.

Beide vogels waren druk in de weer hun kroost te verzorgen en droegen niets anders aan als rupsen en insecten. Toen ik een paar dagen later weer ging kijken, wipten de nog niet vliegklare jongen over de nestrand en buitelden piepend het bos in. Als zij daar niet verrast zijn door ratten, egels, wezels of katten dan zijn ze wellicht nu al onderweg naar hun winterkwartier in Afrika.

J. A. Verwey

KLEUR-KANARIE

Vererving

H. J. Veerkamp

De vererving van het kenmerk pastel.

De verervingswijze van de pastelkanarie is hetzelfde als de onderlinge vererving van de klassieke kanarie. Wij zien bij de vererving van de pastel dezelfde verhouding van dominantie en recessiviteit.

De pastelkanarie is recessief ten opzichte van zijn klassieke soortgenoot. Dit wil echter niet zeggen dat b.v. een agaatspastel recessief is tegenover isabel, of een groenpastel tegenover bruin. De hoofdkleur blijft zijn dominante karakter behouden, maar de pastelfactor is recessief tegenover de wildfactor welke aanwezig is bij de klassieken. We weten dat de rangvolgorde van de pigmentkleuren als volgt is: Groen, bruin, agaats, isabel, met dien verstande dat agaats en bruin gelijkwaardig zijn. Of wel dat zij elkaars kleurkenmerk opheffen in hun mannelijke nakomelingen. De paring bruin x agaats of omgekeerd geeft immers groene zonen. De dochters dragen de kleur van hun vader.

Dezelfde volgorde van dominantie of gelijkwaardigheid vinden we ook bij de pastellen, dus groenpastel, bruinpastel, agaatspastel, isabelpastel.

444

De pastelfactor oefent haar werking uit op het aanwezige eumelanine, hetzij zwart of bruin. De factor wordt aangeduid met de symbolen rz , d.w.z. **reductie zwartmelanine**.

In vergelijking met de opleekfactor, 1ste reductiefactor, wordt de pastelfactor genoemd de **2de reductiefactor**. We gebruiken de kleine letters rz , dit wil dus zeggen dat de mutant recessief is tegenover haar wildfactor, deze is dan rz^+ .

Nu zeggen we wel, de reductie van zwarteumelanine, maar dit geldt eveneens voor de bruineumelanine.

De groene en de agaatskanarie bezitten zwarteumelanine, de bruine en de isabel bruineumelanine. Om reden dat we steeds uitgaan van de oorspronkelijke kleur zwart gebruiken we de aanduiding rz en rz^+ . De bestreping van de kanarie wordt in hoofdzaak gevormd door de ligging van eumelanine, evenals de kleur van de staart en vleugelpennen.

De werking van de 2de reductiefactor rz verschilt met de werking van de 1ste reductiefactor rb als volgt. De opleekfactor rb vermindert de een-

Jssel

De

heden van de bruinphaomelanine, de pastefactor rz doet de eumelanineëenheden verminderen. Bij de groen en agaatpastel brengt de pastefactor een zodanige vermindering teweeg, dat dit een afzwakking van het zwart in vleugel en staartpennen laat zien en het bestreppingspatroon verdunt. De bestreping blijft waarneembaar, de mate van aanwezigheid is afhankelijk van verschillende factoren. D.w.z. bij een intensieve vogel zal het bestreppingspatroon sterker naar voren komen als bij een schimmel. Daarbij is van grote invloed de kwaliteit van de melanine. Zoals we weten kan dit erg variabel zijn. De ontwikkeling van de melanine is niet altijd gelijk. Het is juist een kunst om bij het samenstellen der fokparen dit te onderkennen. Bij groen streven we naar de vogel die zo intens mogelijk zwart is, een sterke concentratie van zwartmelanine. Bij de agaat moeten we het zoeken in een vervlakking van het zwart, hier dus een mindere concentratie.

De bruin en isabelpastel kan door de werking van de pastefactor streeploos zijn. Hier zien we weer het zelfde als bij de groen en agaatpastel, afhankelijk van de sterktewerking van de pastefactor, de concentratie van de melanine, kan hier sprake zijn van een variatiebreedte. Zij kunnen geheel streeploos zijn, zij kunnen echter ook een minimale betreping tonen welke flauw zichtbaar is. De streeploosheid is bij deze kleurkanaries mogelijk doordat zij geen zwarteumelanine bezitten, maar bruin-eumelanine. En zoals u reeds weet, de bruineumelanine vormt bij de klassieke bruine en isabel het streppatroon. De bruineumelanine is bevattelijker voor de werking van de pastefactor als de zwarteumelanine.

Voor de pastelvogels gebruiken we de onderstaande formule. Voor het gemak geef ik u de formules van de mannen.

$$\text{Groenpastel } \frac{E^+ (x) z^+ rz rb^+ B^+ G^+}{E^+ (x) z^+ rz rb^+ B^+ G^+}$$

$$\text{Agaatpastel } \frac{E^+ (x) z^+ rz rb B^+ G^+}{E^+ (x) z^+ rz rb B^+ G^+}$$

$$\text{Bruinpastel } \frac{E^+ (x) z rz rb^+ B^+ G^+}{E^+ (x) z rz rb^+ B^+ G^+}$$

$$\text{Isabelpastel } \frac{E^+ (x) z rz rb B^+ G^+}{E^+ (x) z rz rb B^+ G^+}$$

Zoals we bij de klassieke serie alleen gebruik maken van de symbolen, die de meest uiterlijke kenmerken beogen, zo zullen we dit tevens doen in de pastelserie.

U ziet in de formules dat de factoren E^+ B^+ en G^+ ongewijzigd blijven. Deze kunnen we rustig weglaten. Wij kennen immers hun aanwezigheid. Voldoende is het om een vereenvoudigde formulering te gebruiken. En dit zijn de **gekoppelde factoren** op het x chromosoom. De formules worden dan als volgt.

$$\text{Groenpastel } (x) z^+ rz rb^+ \\ \frac{(x) z^+ rz rb^+}{(x) z^+ rz rb^+}$$

z^+ geeft te kennen dat de zwarteumelanine aanwezig is, rb^+ duidt op de aanwezigheid van bruinphaomelanine (B^+) en rz , de pastefactor geeft aan dat de zwarteumelanine gereduceerd is.

$$\text{Agaatpastel } (x) z^+ rz rb \\ \frac{(x) z^+ rz rb}{(x) z^+ rz rb}$$

z^+ de aanwezigheid van zwarteumelanine, rz de verdunde vorm van het zwart en rb de verdunning van de bruinphaomelanine.

$$\text{Bruinpastel } (x) z rz rb^+ \\ \frac{(x) z rz rb^+}{(x) z rz rb^+}$$

z geeft te zien de getransformeerde vorm van zwart in bruineumelanine, rz laat zien de gereduceerde vorm van het bruineumelanine en rb^+ duidt op de volledige aanwezigheid van bruinphaomelanine (B^+).

$$\text{Isabelpastel } (x) z rz rb \\ \frac{(x) z rz rb}{(x) z rz rb}$$

alle factoren gelegen op het x chromosoom laten ons zien dat zij gemuteerd zijn, z de gemuteerde zwarteumelanine in bruin, rz de gereduceerde vorm van deze melanine en rb de gereduceerde vorm van bruinphaomelanine (B^+)

Gelijke paringen geven steeds gelijke nakomelingen. Als voorbeeld de paring groenpastel x groenpastel.

$$\frac{(x) z^+ rz rb^+}{(x) z^+ rz rb^+} \times \frac{(x) z^+ rz rb^+}{(y)} \text{ geeft}$$

$$50\% \frac{(x) z^+ rz rb^+}{(x) z^+ rz rb^+}, 50\% \frac{(x) z^+ rz rb^+}{(y)}$$

In de formule zien we dat dezelfde factoren aanwezig zijn, alleen we hebben het verschil van x en y . De mannen ontvangen van beide ouders de factoren, de poppen krijgen alleen van de vader de factoren voor groenpastel, hun moedersdeel is het y chromosoom. De onderlinge dominantie van de pastel zal ik in enkele schemaatjes laten zien. Groenpastel x bruinpastel.

$$\frac{(x) z^+ rz rb^+}{(x) z^+ rz rb^+} \times \frac{(x) z rz rb^+}{(y)} \text{ geeft}$$

$$50\% \frac{(x) z^+ rz rb^+}{(x) z^+ rz rb^+} \text{ groenpastel/bruin,}$$

$$50\% \frac{(x) z^+ rz rb^+}{(y)} \text{ groenpastel.}$$

We zien al direct aan de formule dat we het te doen hebben met pastel, bezit van rz . Het aanwezig zijn van z^+ en rb^+ geeft ons te kennen dat de jongen groen zijn, te weten groenpastel. De zonen bezitten tevens z , gekregen van de moeder. Wij weten dan dat we groenpastelmannen bezitten die split voor bruin zijn. Voldoende is het aan te geven op de manier zoals ik dit achter de formule heb geplaatst, dus groenpastel/bruin. De toevoeging — pastel — voor het genotype is niet nodig, de verschijningsvorm is immers pastel. Zo'n man kan dan ook alleen maar zijn pigmentkleur in het pastel vererven.

Bruinpastel x groenpastel.

$$\frac{(x) z rz rb^+}{(x) z rz rb^+} \times \frac{(x) z^+ rz rb^+}{(y)} \text{ geeft}$$

$$50\% \frac{(x) z rz rb^+}{(x) z^+ rz rb^+} \text{ groenpastel/bruin,}$$

$$50\% \frac{(x) z rz rb^+}{(y)} \text{ bruinpastel}$$

De zwartfactor z^+ is hier kleurbepalend voor de mannen, dominant tegenover de bruinfactor z .

We hebben het zelfde type man als uit de paring groenpastelman x bruine pop. De poppen zijn allen bruinpastel, te danken aan het factorenbezit het welk zij kregen van de vader.

Agaatpastel x isabelpastel.

$$\frac{(x) z^+ rz rb}{(x) z^+ rz rb} \times \frac{(x) z rz rb}{(y)} \text{ geeft}$$

$$50\% \frac{(x) z^+ rz rb}{(x) z rz rb} \text{ agaatpastel/isabel,}$$

$$50\% \frac{(x) z^+ rz rb}{(y)} \text{ agaatpastel}$$

De zwartfactor z^+ is hier weer de dominerende figuur.

Isabelpastel x agaatpastel

$$\frac{(x) z rz rb}{(x) z rz rb} \times \frac{(x) z^+ rz rb}{(y)} \text{ geeft}$$

$$50\% \frac{(x) z rz rb}{(x) z^+ rz rb} \text{ agaatpastel/isabel,}$$

$$50\% \frac{(x) z rz rb}{(y)} \text{ isabelpastel}$$

Het bezit van z^+ bij zonen is de enigste dominante factor die we zien in de formule. De man is van het zelfde type als uit de paring agaatpastel x isabelpastel. De poppen bezitten deze factor niet, zij kregen z evenals hun broers. Doch deze bezitten deze factor latent.

De onderlinge vererving van de pastellen geeft ons geen problemen. Anders wordt het als we paringen gaan toepassen waarbij we gebruik maken van een klassieke en een pastelpartner. Voordat we dit gaan bespreken eerst de passe-partoutmannen in de pastelserie. Zoals bij de klassieke serie hebben we ook hier twee typen p.p.mannen. De p.p.man uit bruinpastel x agaatpastel en groenpastel x isabelpastel.

Voor u zelf kunt u met de gegevens die in dit artikelje beschreven staan, diverse andere paringen uitwerken. Zoals groenpastel x agaatpastel, bruinpastel x isabelpastel, bruinpastel/isabel x isabelpastel etc.

Wissel

De

Geslaagde kweek met de St. Thomasparkiet

(ARATINGA P. PERTINAX.)

Na enkele jaren met succes agaporniden te hebben gekweekt, besloot ik over te gaan op de z.g. moeilijker te broeden soorten.

Hierbij viel mijn keus op de Zuid-Amerikaanse soorten.

De eerste die ik van deze parkieten kon bemachtigen, was de St. Thomasparkiet.

Deze vogels zijn 25 à 26 cm groot en in hoofdzaak groen bevederd.

De keel en wangen en rond de ogen is oranje, de bovenkop is blauwachtig grijs en de kropstreek is olijfbroen geel gekleurd, de slag- en staartpennen zijn donkerblauw aan de punten, de snavel is zwart en de poten zijn grijs.

Het onderscheid tussen man en pop is de plattere kop van de pop tegenover de meer rondere van de man.

Ook vormt de staart van de pop een rechte lijn met de rug dan de man, wiens staart meer naar beneden gericht is dan die van de pop.

Het was in de zomer van '67 dat ik ze kocht; de vogels gedroegen zich voorbeeldig tussen de andere vogels waaronder zelfs verschillende soorten kleine tropen.

Inmiddels was het April '68 geworden en de voliére van 7 x 2,50 x 2,50 m. was nu bevolkt met Mandayparkieten, Penuparkieten, Ag. Roseicollis en de tropen.

De St Thomasparkieten begonnen kort-aangebonden te worden tegen de overige parkieten. Speciaal de agaporniden konden geen goed meer doen.

Na dit alles eens een paar dagen met ergernis gade geslagen te hebben, worden de boosdoeners overgebracht naar een kleinere voliére die slechts door gaas van de grote gescheiden is.

De rust was weergekeerd en ze deden geen enkele moeite om weer bij de andere vogels te komen.

Daar alle tekenen van agressie reeds snel verdwenen waren en ik de vogels weer graag de betrekkelijke vrijheid van de buitenvoliére gunde werden ze na ongeveer een week weer bij het gezelschap gevoegd.

Nu ging het evenwel stukken beter en vrijwel direct werd de oude nestkast weer ingenomen.

Ook werden nu geregeld paringen waargenomen.

Wat een prachtig schouwspel is het, deze vogels te zien baltsen; ze zitten aanvankelijk tegenover elkaar te buigen, waarbij ze staart en vleugels uit-

spreiden, de pupil wordt dan heel klein en het oog is dan vrijwel helemaal oranje.

Dit alles gaat vergezeld van een kwetterend geluid, dat ze maken door met de onder- en bovensnavel tegen elkaar te klikken.

Tijdens de eigenlijke paring bevliegt de man zijn pop niet, maar beide vogels zitten naast elkaar op de stok en draaien zo de achterlijfjes naar elkaar toe.

Eenzelfde paringswijze hebben de Mandayparkieten.

Na een tiental paringen bleef de pop soms dagenlang in het nest en bij een eerste nestcontrole op 11 Mei bleek er één ei in het nest te liggen, op een van te voren door mezelf aangebrachte laag vochtig zaagsel.

Met tussenpozen van één dag werden er nog vier eieren bijgelegd, en zoals gebruikelijk bij pape-

Tekening uit "Encyclopedie voor de Vogelliefhebber".

gaaien werd er vanaf het eerste ei gebroed.

Na zesentwintig dagen trouw broeden door de pop, want de man zorgde enkel voor het eten en hield haar 's nachts gezelschap in het nest, kwam het eerste jong uit het ei, bijna geheel naakt en met een bleek en vrijwel recht snaveltje.

In totaal werden er drie geboren; één ei was onbevruucht, en bij één was de vrucht al jong afgestorven.

Tijdens de hele broedperiode en nadat er jongen waren werd er in melk geweekt brood (bruin) gegeven, bestrooid met bio-mix en rozenbottelsiroop.

De jongen groeiden hiervan als kool en na twaalf dagen kon ik ze een ring om het pootje schuiven.

Op de leeftijd van vier weken waren ze geheel bevederd en nog twee weken later vlogen ze in volgorde uit en waren alleen in formaat nog van hun ouders te onderscheiden.

Nu ik dit schrijf worden er alweer nieuwe broedpogingen ondernomen en heb ik goede hoop, dat het mooiste van onze hobby zich d.m.v. deze fijne vogels zich bij mij nog een keer zal herhalen.

Paradijsvogels bezitten natuurlijk poten!

Iedereen weet zo ongeveer wel, wat er bedoeld wordt, wanneer over Paradijsvogels wordt gesproken; vogels van een vaak uitzonderlijke schoonheid en kleurenpracht, door de natuur begiftigd met overdadige veerstructuur en vroeger algemeen bekend door de damesmode, die tienduizenden veren, vleugels en zelfs gehele huiden gebruikte voor ornamentale doeleinden.

Paradijsvogels zijn dikwijls zo mooi en zo merkwaardig van veren voorzien, dat talloze legendes in boekwerken in omloop werden gebracht, waarin menige schrijver zijn fantasie de vrije loop gaf en er vele verhalen ontstonden, die tenslotte kant noch wal raakten!

De eerste Paradijsvogels zijn pas levend in 1862 naar Europa overgebracht, maar het bestaan van deze vogels was al sinds 1522 bekend, nadat Magelhaens zijn eerste reis om de wereld maakte, deze tocht weliswaar zelf niet overleefde, maar werd opgevolgd door Elcano, die van de Radjah van Tidore voor de Koning van Spanje vijf huiden kreeg van schitterende vogels, toendertijd Godsvogels genaamd, die onoverwinnelijkheid en onkwetsbaarheid voor de drager inhielden.

De naam Paradijsvogels stamt uit dezelfde tijd; de Arabieren waren in die jaren in de Molukken doorgedrongen en hadden de vorsten aldaar tot de Islam bekeerd en toen de vorsten aan de Arabische zendelingen mededeelden, dat deze vogels nooit op aarde neerdaalden, of maar op aardse voorwerpen neerstreken, maar zo nu en dan uit de hemel vielen, trokken de zendelingen van toen de eenvoudige conclusie, dat die vogels uit het Paradijs afkomstig moesten zijn. De naam Manucodiata, Godsvogels, is terug te vinden in zeer oude literatuur.

De legendevorming begon derhalve op de Molukken; de bewoners van deze eilanden kenden slechts de geprepareerde huiden, die vanuit Nieuw Guinea en de Aroe eilanden werden aangevoerd; de jagers hadden toen speciale manieren, om de huiden van Paradijsvogels te bereiden, vilden de vogels, waarbij buikhuiden, poten en soms vleugels werden weggesneden, terwijl de rest in de rook van een vuur werd gedroogd.

Deze bereidingsmethode gaf natuurlijk aanleiding tot de meest wilde gissingen; men zag de sierversen op de flanken van de Kleine Gele en Grote Paradijsvogel (zie de kleurenafbeelding) de meest voorkomende soorten in de verenhandel, aan voor vleugels, zag nooit of te nimmer poten, dacht derhalve, dat deze wezens pootloos waren en niet konden lopen of neerdalen op aarde met alle fantasieën van dien...

De vijf huiden, die Elcano destijds meebracht, bezaten wel degelijk poten, maar de beschrijving werd niet serieus genomen en ook de Nederlander J. Huygen van Linschoten beschrijft in zijn boek uit 1596 Paradijsvogels zonder poten of vleugels!

Meer algemeen bekend werden de vogels, toen de Portugezen grotere aantallen invoerden en omstreeks 1550 ontstond er in Europa een liefhebberij, rareitienkabinetten aan te leggen, waarbij vermogende mensen elkaar de loef afstaken door het bezit van merkwaardige voorwerpen, waarvoor steeds meer geld werd geboden. Paradijsvogelhuiden waren een veel gevraagde en mooie curiositeit, want vogels zonder poten golden als een sensatie, temeer, daar de grote Griekse wijsgeer Aristoteles had vastgesteld, dat ALLE VOGELS POTEN hadden en Aristoteles gedurende de Middeleeuwen toch maar onfeilbaar was!

De reputatie van Aristoteles viel in duigen en hoeveel fouten de latere wetenschap ook in zijn geschriften mag hebben ontdekt, op dit punt heeft hij toch maar gelijk gehad, nietwaar!

Omstreeks 1600 verschijnen ook de eerste geschreven en bewaard gebleven verhandelingen over Paradijsvogels, waarin de fantasie de overhand had en de ene auteur de andere naschreef, hetgeen trouwens nu nog veel voorkomt...

Paradijsvogels zweven in hoge luchtlagen, komen nooit op de aarde, de mannen hebben een groef in de rug, die correspondeert met een groef in de buik bij de poppen, waartussen het ei al zwevend wordt uitgebreed enz. allemaal uittalingen op schritt van geleerden uit een ver verleden. Bovendien werd beweerd, dat de stijve draden in de staart van de man dienden, om de beide vogels tijdens het broeden met elkaar te verbinden en als voedsel zouden de vogels slechts de dauw uit de hemel opnemen, maar latere schrijvers komt dit menu toch wel erg spaarzaam voor en al gauw weet men dan te vertellen, dat Paradijsvogels zwevende insecten eten, of honing uit bloemen zuigen.

Langzamerhand dalen Paradijsvogels bij de auteurs uit de hemel neer in hun geschriften en als de vogels dan geen poten hebben, zo schrijft de Italiaanse geleerde U. Aldrovandi, moeten zij zich toch kunnen vasthouden, waartoe de stijve draden dienden in de staart, die aan boomtakken worden vastgehecht en zodoende als poten fungeren, ook een oplossing nietwaar!

Aristoteles is hiermee in ere hersteld, Pigafetti, een andere auteur krijgt nog een trap na, omdat hij volgens Aldrovandi geen geleerde was en niet wist, waarover hij eigenlijk schreef!

Inmiddels zijn Nederlandse zeevaarders op de

door R. R. P. van der Mark.

Foto: Okapia

Molukken aangekomen, verdreven de Portugezen en Jacob van Heemskerk geeft in zijn scheepsjournaal een beschrijving van de jacht op Paradijsvogels en vermeldt er doodnuchter bij, dat ... de poten bij het prepareren worden afgesneden !!

Ondanks de onthullingen der Nederlanders leggen de Spaanse schrijvers zich hierbij niet neer en houdt de legende der pootloze vogels stand tot het einde der 17e eeuw; tenslotte arriveerde een Konings Paradijsvogel met poten in Europa, verwekte natuurlijk groot opzien en was aanleiding tot promotiestof van de Heer Bonenberg, die in 1167 in Jena, Duitsland op een proefschrift over die pootjes promoveerde!

De Nederlander F. Valentijn publiceerde in 1724-'26 een groot 5 delig werk over „Oud en Nieuw Oost Indien“, dat ook in het Engels en Frans werd vertaald en waarin zeven soorten Paradijsvogels staan beschreven (met poten), waarmee tevens met talrijke legendes werd afgerekend.

In de 18e eeuw verschijnen talrijke prachtwerken, waarin Paradijsvogels staan afgebeeld, maar nie-

exemplaar ooit gezien!

De eerste Europeaan, die ooit een levende Paradijsvogel zag vliegen, was de Franse chirurg Lesson, die in 1824 op Nieuw Guinea voet aan wal zette.

De handel in Paradijsvogelveren nam steeds grotere afmetingen aan en tussen 1918-'24 werden JAARLIJKS ongeveer 60.000-120.000 huiden uit Nieuw Guinea uitgevoerd; de toenmalige Ned. Regering besloot deze zeer belangrijke en vrijwel enige bron van inkomsten uit N.G. af te sluiten.

Papoea's mogen heden ten dage nog op Paradijsvogels jagen en zo nu en dan verschijnen deze vogels in de handel; vooral de Zweedse ornitholoog Sten Bergman heeft schitterende fokresultaten in de volière weten te bereiken.

Tom Iredale schreef „Birds of Paradise and Bower Birds“ in 1950, waarin voor de geïnteresseerde vogelliefhebber talrijke gegevens en schitterende kleurenafbeeldingen zijn vervat.

In het juni-nummer van „Onze Vogels” is in de rubriek „Lezers Schrijven” een ervaring opgenomen van de heer Th. Kollen.

Uit dit verhaal blijkt weer eens, dat men met het interpreteren en het doorgeven van bepaalde ervaringen zeer voorzichtig moet zijn.

Naar mijn mening is de liefhebberij niet gediend met dergelijke verhalen.

In het betreffende artikeltje wordt een „voederproef” besproken.

Iedereen, die weleens te maken heeft gehad met echte voederproeven weet, dat er een aantal eisen zijn, waaraan deze moeten voldoen om een redelijk betrouwbare uitkomst te geven. De belangrijkste daarvan zijn, dat

1. er gebruik wordt gemaakt van twee groepen dieren; een zogenaamde proef- en een controlegroep.
2. de waarnemer objectief te werk gaat.
3. de groepen bestaan uit een groot aantal dieren.
4. de proef enkele malen wordt herhaald.
5. het diermateriaal in beide groepen zo gelijk mogelijk is.

Wordt aan deze eisen niet voldaan, dan kan de uitkomst van de proef voornamelijk zijn veroorzaakt door toeval, natuurlijke variatie of verschillen in de omstandigheden, waaronder de dieren worden getest.

Bekijken we nu „de proef” van de heer Kollen, dan zien we, dat deze aan geen van genoemde eisen voldoet. De heer Kollen heeft geen proef- en controlegroep gebruikt (het vergelijken met cijfers, die in het verleden zijn verkregen, is onjuist).

Hij is als zeer goede kennis van de leverancier van het geteste materiaal niet als een objectief waarnemer te beschouwen.

Het probeersel was te klein van opzet en is onvoldoende herhaald.

Het zou interessant zijn als de heer Kollen, die toch dagelijks met statistiek te maken heeft, eens zou bepalen hoe groot de kans is, dat het door hem gevonden resultaat door toeval wordt veroorzaakt.

Zo hij al tot een cijfer zou komen, zou hij een getal vinden, dat een groter veelvoud is van het percentage, dat door elke statisticus, dus waarschijnlijk ook de heer Kollen, als akseptabel maximum wordt beschouwd.

Omdat van de heer Kollen mag worden verondersteld, dat hij zoveel verstand van statistiek heeft, dat hij de door mij genoemde bedenkingen van tevoren moet hebben onderkend, wekt hij alleen nog de indruk een gratis advertentie voor een vriend te hebben willen verzorgen. Naar mijn mening mogen keurmeesters zich voor dit doel niet lenen.

Tenslotte merk ik nog op, dat indien het betreffende preparaat in de „proefneming” van de heer Kollen inderdaad enig nuttig effect heeft gehad, hieruit eveneens kan worden gekonkludeerd, dat het zaadmengsel en/of het bijvoer voor **duidelijke** verbetering vatbaar zijn. De liefhebber is meer gebaat bij een verbetering van het bijvoer en/of zaadmengsel dan bij de introductie van het zoveelste preparaatje.

J. Boonacker

Noot redactie.

Evenals dit in buitenlandse tijdschriften gebeurt, meenden wij ook onze lezers (liefhebbers) hun bevindingen inzake voedsel en preparaten via ons blad kenbaar te mogen laten maken aan de andere liefhebbers.

Bovenstaande reactie heeft echter aangetoond dat we daar in ons landje nog niet rijp voor zijn.

Wie het bovenstaande goed leest proeft onmiddellijk de concurrent en niet de gewone liefhebber die hier een waarschuwende vinger opsteekt.

Wij menen n.l. te mogen stellen dat de heer Boonacker evenmin een objectief waarnemer is, gezien hij - naar wij menen - in dienstbetrekking is bij een vogelvoedselafabrikant.

Het is de redactie gebleken dat ze weer terug zal moeten vallen op het oude systeem n.l. angstvallig alles schrappen wat de een of andere handelaar eens onwelgevallig mocht zijn.

Een der redacteurs heeft dit jaar goede bevindingen met het op kleur brengen van zijn jonge Goulds, hij had zijn bevindingen in een artikel over de kweek enz., met zijn gehele voedsel pakket via ONZE VOGELS door willen geven, maar zal er nu het zwijgen toe doen, daar ook hier een preparaat in het geding is.

Men zou hem kunnen verwijten niet objectief te zijn.

Of onze lezers hiermede gediend zijn is voor ons echter een vraag. Jammer vinden we het in ieder geval dat ook in dit opzicht ons land „klein” blijkt te zijn.

Gaarne wilde ik nog wat toevoegen aan het artikel over de zevenstrepengors, voorkomende in het maandblad van 6 juni 1968.

Ik bezit n.l. een paartje van deze vogels, waarvan ik de gedragingen al reeds enige jaren heb bestudeerd.

Er is inderdaad zeer weinig lectuur over, dus zat er niets anders op dan zelf te gaan pionieren.

In de eerste plaats kan ik de liefhebbers van gorsensoorten deze vogels zeer aanbevelen. De zang van de man zou ik niet graag meer willen missen niet dat het zo schitterend is maar het heeft een vrolijk opgewekte klank. April van dit jaar begonnen zij aan de nestbouw. Hun paringsdrift is zeer hevig en fel en ik had te doen met de pop, die overal werd nagejaagd. Zij hebben een leeuwerikachtige vlucht en ook de paring geschiedt, voor zover ik heb kunnen constateren op de grond. Op fladderende wijze benadert de man de pop en daalt lager en lager al zingend.

Binnen enkele dagen lagen er 3 eitjes in het nest, wat gewoon in een half uitgesneden bloempot was gebouwd, welke vrij hoog in het nachthok was aangebracht. Na 13 dagen lagen er 3 mooie jonge vogels in het nest.

Maar het zou te gemakkelijk zijn als het direct goed ging. Op een ochtend zag ik mijn pop ziek en dik in een hoekje van mijn nachthok zitten en zowel mijn pop als de jongen gingen dood.

Gelukkig had mijn vrouw nog een pop kunnen bemachtigen bij de handelaar, die haar rustig tussen de Japanse Meeuwen had zitten. Toen ik deze pop weer bij de man plaatste, hebben wij beiden ons hart vastgehouden, zo fel sloeg deze pop van zich af. Ik heb zelfs in dubio gestaan om het stel uit elkaar te halen, doch met enkele dagen was het al aardig gekalmèerd. De man sloop als het ware om de pop heen en overal waar zij ging, kon je ook de man vinden en wanneer zij weer een uithaal deed, deinsde de man weer tussen de struiken maar hij gaf het niet op.

Begin mei ging het stel bouwen, ook weer in een bloempot, weer hoog in mijn nachthok. Het nest bestaat uit fijne vezels en touw gelijk dat van de kanarie maar met fijne donzige veertjes als binnenvulling.

Er werd een ei ingelegd en daar bleef het bij. De pop broedde en de man voerde de pop op het nest.

Het zeggen en schrijven ene ei kwam uit en het jong groeide voorspoedig op. Ik heb het geringd. Thans is een nieuw nest gebouwd en ook weer in tegenstelling met wat er altijd over geschreven is, hoog in de buitenvoliere. Er liggen vier eieren in. Als

voedsel geef ik Universeel zaden, onkruid zaden. Insecten vangen zij voldoende in mijn volieren.

Ik moet wel even waarschuwen voor de mensen die een paartje aanschaffen. In de broedtijd zijn zij zeer agressief maar bij grotere vogels gaat het wel. Buiten de broedtijd zijn het zeer rustige prettige vogels zonder gevaar voor de andere bewoners.

Zij hadden hun nest vlak naast een nest rijstvogels waarin vier jongen lagen. De rijstvogel kan zijn mannetje wel staan en waren er best tegen opgewassen. In de buitenvlucht had ik nog een nest met vier jonge kanaries en groot was mijn verbazing toen de man zevenstrepengors plotseling mijn jonge kanaries ging voeren, doch de pop kanarie accepteerde dit niet en stootte op de zevenstrepengors af en joeg hem weg.

Het is een leuk gezicht het jong met zijn flauw gestreepte kop achter zijn vader te zien huppelen bedelend om voer. Aan het uiterlijk is het niet te zien wat het zal worden, maar het wordt een hij, want hij begint al net als mijn jonge kanaries te oefenen met zingen.

Ik hoop, dat er ook onder de liefhebbers wat meer belangstelling zal ontstaan voor deze vogelsoort, want juist het gebrek aan deze belangstelling is er de oorzaak van, dat er zo weinig nog over deze vogels geschreven is. Waarschijnlijk komt dit door het eenvoudige verpakje. Voor zover ik mij kan herinneren heb ik deze vogel nog slechts maar eenmaal op een keuring onder handen gehad.

C. Heuperman.

ENGELSE POSTUUR KANARIE'S

P. J. SANDERS

Foto: P. Ramaekers

Zoals de meeste kanarieliefhebbers wel zullen weten zijn de glosters de kleinste en ook de jongste van de beter bekende rassen van Engelse postuurkanaries. In bijna al de kanarieboeken van 20 jaren of nog ouder is er gewoonlijk niets of maar heel weinig over glosters te vinden, maar als we deze mooie vogels even bekijken zullen we vlug kunnen zien waarom ze in heel weinig jaren toch zo populair zijn geworden dat er maar één soort postuurkanaries meer is waarvan er op het ogenblik nog meer zijn, n.l. Borders. De schrijver kreeg zijn eerste glosters in 1952 en deed ze allemaal van de hand in 1966 vanwege plaatsgebrek, d.w.z. dat hij de ruimte nodig had voor zijn borderkanaries. Het

De Glosters

volgende jaar werden echter weer vrienden opgezocht die de glosters hadden overgenomen met als gevolg dat er weer twee paartjes glosters terug kwamen. Helaas, einde Mei van dit jaar werden deze vogels evenals hun jongen en al de andere postuurkanaries die ik had, gestolen, maar sinds die tijd zijn er toch weer drie paar nieuwe gekocht, waarvan 7 jongen zijn gekweekt en als ze niet weer gestolen worden, zullen ze niet weer van de hand worden gedaan. De redactie van „Onze Vogels”

452

heeft me gevraagd om iets te schrijven over de gekuifde gloster die op het bijgaande kleurenplaatje te zien is en dat wordt dan ook met het grootste genoegen gedaan. Alle punten kunnen niet op 'n plaatje gezien worden, maar de meeste van de belangrijke tonen zich behoorlijk. Het is 'n lichtgele die 'n heel goede kleur heeft. Vermoedelijk is het 'n man. Ik geloof niet dat iemand voor 100% zeker kan zeggen wat het geslacht is van postuurkanaries als ze niet in kweekconditie zijn, of als ze niet zingen, maar de reden waarom ik denk dat dit 'n man is, is dat hij er iets forser uitziet dan 'n pop en gewoonlijk is de kleur van 'n pop ook niet zo helder geel. De kuif van onze vogel ziet er behoorlijk mooi uit, maar de veertjes zouden toch iets breder en zachter kunnen zijn. De kuifveren mogen er niet als 'n borstel uit zien, maar moeten goed als veertjes te zien zijn, zoiets als de gedeelten van 'n paraplu, maar natuurlijk meervoudig. Of de kuif achter op de kop mooi ingevuld is, is op het plaatje niet te zien, maar vermoedelijk zal daarin wel 'n gaatje zijn. Dit is niet zeker, maar omdat de veren achter op de kuif niet helemaal plat liggen, is de kans er wel, want gewoonlijk als er „hoortjes” aan de kuif zijn is er helaas ook 'n gaatje aanwezig. Als U 'n gloster hebt die zo'n „hoortje” heeft, dan zal hij daardoor een vermindering van punten krijgen op de tentoonstelling, en om dat te voorkomen is het gewoonlijk het beste om de vogel op te vangen, uw duim vochtig

Ussel

De

te maken met speeksel en dan te proberen deze hoorntjes met de natte duim plat te strijken. Daarna kan hij nog met een zuiver wenkbrauwenborsteltje gekamd worden en als de kuif dan weer droog is, zijn de kansen groot dat de kuif er veel beter uit ziet. In geen geval mogen veertjes worden uitgetrokken of worden afgeknipt en als dat toch wordt gedaan, dan zal de keurmeester de vogel hoogstwaarschijnlijk disqualificeren. De ogen moeten zichtbaar zijn, d.w.z. dat de kuifveren niet zo lang mogen zijn dat ze over de ogen hangen. Bij onze vogel is de kuif dus op dat gebied toch wel goed. Tot nu toe heb ik nog nooit een gloster gezien die 'n kuif heeft die te lang is, in tegendeel, de meeste zijn te kort en als U er een tegen komt die wel te lang is dan hebt U geboft, want die kan goud waard zijn met het kweken. De snavel moet klein en kort zijn en ziet er vrij goed uit op het plaatje. De hals en de nek zijn ook heel voornaam en moeten zo dik mogelijk zijn. Een goede gloster, of het 'n gekuifde of 'n gladkop is, kan zijn kop niet veel verder omdraaien dan de vogel op het plaatje het doet omdat hij zo'n dikke nek heeft. Dit geldt ook voor de Yorkshires en de Norwich kanaries, maar Borders, Lizards, zang- en kleurkanaries hebben veel meer vrijheid van beweging met hun koppen omdat die allemaal slankere nekken hebben. De vleugels van onze vogel liggen iets van het lichaam af, maar dat zal waarschijnlijk wel zijn omdat hij zich half om heeft gedraaid. De borst is mooi rond en de rug goed ingevuld juist zoals het moet zijn. Er zijn veel te veel glosters die 'n platte of nog erger 'n hollige rug hebben, wat natuurlijk fout is, en daardoor liggen de vleugels dan ook niet zo mooi op het lichaam van de vogels. Gedurende de laatste jaren heb ik nogal veel glosters gezien, die een of soms beide vleugels 'n beetje laten hangen, in plaats van ze mooi dicht op het li-

chaam te leggen. Deze fout schijnt meer voor te komen bij poppen dan bij mannen en tot nu toe weet ik nog niet zeker waarom ze dit eigenlijk doen.

Waarschijnlijk kan het wel iets te maken hebben met zenuwen. Als ze normaal thuis in 'n kooi of 'n voliëre zijn, zitten de vleugels bijna altijd goed, maar zodra ze in 'n T.T. kooi worden gezet laten ze 'n vleugel hangen. Misschien is het alleen maar omdat ze dan meer nerveus zijn, maar in ieder geval zullen we daarop moeten letten en als de kweektijd weer aan komt zeker maken dat we geen twee vogels met die fout paren, want anders kan het zijn dat de jongen slechte vleugels zullen hebben, en er zouden vele jaren nodig zijn om deze dubbele fouten er weer uit te kweken. De staart op het plaatje is een beetje breder dan dat ik het graag zou zien, maar het is mooi kort en dat is zeer belangrijk. Het grootste gedeelte van alle glosters heeft de fout van 'n te lange staart en ook als ze 'n mooi dik en rond lichaam hebben zullen ze er minder goed uit zien met 'n te lange staart. Hiermee moet ook rekening worden gehouden als de jonge vogels beginnen te ruien, want dan gebeurt het dikwijls dat ze elkaar veren uit gaan plukken. Als de staart wordt uitgetrokken, zal de nieuwe iets langer groeien, wat natuurlijk jammer is. Om dit te voorkomen moeten de jonge glosters die er uit zien dat ze goede T.T. vogels zullen worden alleen of ten hoogste twee per kooi gehuisvest worden. De schrijver doet altijd 'n paar stukjes touw aan de tralies van de kooien zodat de jonge kanaries dat uit kunnen peuzelen en dan is er van veren plukken gewoonlijk niet veel last. Alles bij elkaar genomen, de gekuifde gloster op het plaatje is 'n behoorlijk goede vogel. Zijn houding is heel fraai en er schijnt niets aan de poten te ontbreken. In het kort „'n goede T.T. vogel“.

Ussel

ONKRUIDZADEN

Veldzuring (Rumex acetosa)

Foto uit: Vogelfutterpflanzen, Verlag Jacob Héline

Veldzuring is een van de onkruidzaden, waarover wij reeds vroeg in het seizoen kunnen beschikken, zodat het vooral in de broedtijd vaak goede diensten bewijst. Reeds in de tweede helft van mei zijn de zaden geschikt om aan de vogels te voeren, de beste tijd is echter de maand juni, daarna wordt het al gauw minder en in augustus zal men nog maar sporadisch wat planten met zaden tegenkomen.

De geelbruine, driekante zaden zijn oliehoudend en daarom is het ook goed voedsel in de wintermaanden. Daartoe wordt het zaad gedroogd, eventueel met steel en al. Het zaad gaat door het droogproces niet veel in kwaliteit achteruit en in de wintermaanden is het waardevol voedsel voor onze wildzangvogels. Ook kleine exoten en parkieten eten het en er zijn zelfs kwekers die het als opfokvoer aan hun roodrugparkieten geven.

Veldzuring bereikt een hoogte van 1 meter en is met zijn groen-gele bloempjes gemakkelijk te herkennen, vooral omdat de bloemen niet alleen aan de top, maar ook langs een groot deel van de steel groeien.

De

De Harzer Zangkanarie

M. van Woezik

Stamteelt is de teelt van vogels, waarvan de zang-eigenschappen nauw aan elkaar verwant zijn. Deze zanggelijkheid valt echter samen met een meer of mindere vorm van bloedverwantschap, aangezien de zanggelijkheid der stamvogels door erf-factoren wordt beheerst.

Stamteelt heeft het voordeel, dat steeds over een of meer zangverwante voorzangers kan worden beschikt bij de opleiding van jonge vogels. Een ander voordeel is, dat de jonge vogels onderling en van hun voorzanger niet anders dan hun aangeboren lied te horen krijgen, waardoor de zangopleiding vlotter verloopt.

Ervaren kwekers weten, dat aangeboren zang veel beter wordt gezongen dan vreemde of aangeleerde zangtoeren. Ook is het bekend, dat enkele vreemde zangtoeren in een stam, storend werkt op de gehele stam en dat het zingen van fouten daardoor in de hand wordt gewerkt.

Een goed doorgefokte stam zal een minimum van uitschotvogels opleveren, in tegenstelling tot een stam van verschillende zangrichting, die steeds veel uitschotvogels oplevert.

Gelijkgerichte stamteelt is derhalve de methode om permanent goede zangers op de wedstrijd te brengen. Voor degenen, die het er slechts om gaat een groot aantal vogels te kweken, heeft stamteelt bezwaren, omdat men stamteelt niet kan bedrijven zonder een deugdelijke administratie van de afstamming zijner vogels bij te houden.

Nog al te veel wordt onder zangkwekers de gemakkelijke methode gekozen, door het kruisen van niet stamverwante vogels. Met deze methode kan er soms een uitschieter uit komen die goed is, maar bijna altijd zijn de zangresultaten bedroevend. Men kan in dat geval ook niet spreken van kweekkunst, omdat in onze sport niet het aantal, maar de kwaliteit der vogels de doorslag geeft.

De kleurkweker heeft het in dit opzicht gemakkelijker dan wij. Ofschoon ook bij hem de erfactoren

een grote rol spelen, hij is niet gebonden aan de eenheid, die wij moeten nastreven om ons doel te bereiken. Wij kunnen aan het popje niet zien of het de gewenste erfactoren bezit die wij nodig hebben. Alleen onze administratie kan ons helpen om het goede koppel samen te stellen.

Paren wij niet zang verwante vogels, dan lopen wij de kans, dat de nateelt noch de eigenschappen van de man, noch die van de pop laat horen en dat ook bij verdere nateelt een groot aantal mislukkingen in zang optreden.

STAMTEELT

Deze paring noemen wij **zangkruising**.

Zangkruising kan echter wel „al is het moeilijk“, tot enig resultaat leiden, maar dan moet men toch ook weer een bepaald systeem gaan toepassen, dat leidt tot een zangeenheid in de nateelt.

Uitgaande van een man die goede zangkwaliteiten bezit, hetgeen wij kunnen beluisteren, paren wij dan een pop uit de eerste generatie van die man op hem terug. Dit teruggaren is een vorm van inteelt, die meestal geen nadelige gevolgen heeft. Wij bereiken daarmee, dat bij de jongen uit deze paring, behoudens enkele afwijkingen, de zangeigenschappen van de man in de nateelt worden verdubbeld en dat er zelfs jongen komen, die gelijk zijn aan de vader. Probeert men deze methode met twee mannen van dezelfde zangrichting, dan kan men bij een volgende paring de jongen van de twee gevormde lijnen over en weer paren en op die wijze een stam met goede zangeigenschappen formeren. Het ligt voor de hand, dat bij deze methode een goede selectie moet worden toegepast.

Stamteelt kan op verschillende wijze worden bedreven. Het is Gregor Mendel geweest, de abt in een klooster te Brunn, die leefde van 1822 tot 1885, die de sluier van erfelijke eigenschappen, bij mens, dier en plant, heeft opgelicht. De door hem ontdekte regels, die later door Prof. de Vries, Correns en Tsermak zijn teruggevonden en beproefd, zijn thans gemeengoed geworden, ook bij de cultuur van onze vogels. Door de begrippen van de mendelse leer zijn ook wij in staat gesteld, de erfelijke aanleg, waarop ook de zang berust, bij onze vogels vast te leggen te verbeteren en e.v. mutaties te verwekken.

Dacht men vroeger, dat kanariezing werd gevormd door een voorzanger, (men gebruikte zelfs zangorgels en andere apparaten als voorzang) door de mendelleer zijn wij tot de conclusie gekomen, dat zang, evengoed als kleur en andere eigenschappen, berust op erfelijke aanleg, waarbij de vorm van het strottenhoofd en stembanden een grote rol speelt.

De mendelleer zelf, die in beginsel berust op splitsing van erfactoren, is bij ons zangkwekers echter moeilijk te hanteren als stamkweek, omdat latente, d.i. verborgen zangeigenschappen plotseling naar voren kunnen treden en de gelijkheid in onze stam nadelig kunnen beïnvloeden.

De kleurkweker heeft het voordeel, dat hij die eenheid, die bij ons het meest belangrijk is, niet nodig heeft en zelfs blij kan zijn met een of andere mutatie. Mijn ervaring is, dat zelfs de meest deskundigen op het gebied van de mendelse theorie, bij toepassing van die leer in een zangstam, nooit bijzondere resultaten hebben geboekt. Het is steeds de eenvoudige man geweest, die met toepassing van een eenvoudig lijnensysteem en goede zangkennis, regelmatig met goede stammen op de wedstrijd verscheen.

Aangezien de mendelse theorie een studie is op zichzelf, die maar weinigen onder ons behoorlijk beheersen, lijkt het mij beter om een vorm van stamteelt te kiezen, die niet zo spectaculair en beter te begrijpen is, n.l. de teelt langs bepaalde lijnen, waarbij directe inteelt zoveel mogelijk wordt vermeden. Ofschoon ook deze vorm van stamteelt berust op erfactoren, kunnen wij de vele in de erfelijkheidsleer gebruikelijke termen vergeten en de meer eenvoudige lijnenteelt toepassen.

Degenen, die het ondanks de geschetste moeilijkheden toch wetenschappelijk willen doen, verwijs ik naar de boeken o.a. van Martin Weijling, Veerman en de vele in ons orgaan verschenen artikelen over erfelijkheidsleer.

Als wij in het vervolg van dit onderwerp misschien de termen gebruiken als vers bloed, bloedverwant, vreemd bloed enz., dan dient men wel te weten, dat bloed niets met erfactoren te maken heeft, maar dat wij daarmee op eenvoudige en voor ieder begrijpelijke wijze, de graad van verwantschap van de verschillende vogels in onze stam willen aantonen.

Wij zullen trachten een systeem op te zetten, dat door een ieder kan worden gehanteerd en waarmee een stam kan worden gevormd en stamteelt kan worden voortgezet.

Wij moeten er wel rekening mee houden, dat enige zangkennis (theorie van de zang) zoals ik die in mijn vorige artikelen over de harzerzang heb beschreven, bij welk systeem ook, een onmisbare factor is bij het slagen van de opzet om een goede stamvogel te kweken.

5e Gouden Nationale Tentoonstelling

Van 6 t/m 10 nov. 1968 te Den Haag.
Heeft U al ingeschreven voor deze T.T. met extra jubileumprijzen? Zie advertentie in Onze Vogels nr. 9.

Voor vraagpr. en inschrijfform.:
Valkenboskade 639, Den Haag
Telef. 070 - 65 00 51

Een T.T. levert altijd winst op
dankzij de verkoop van ingelijste

Vogelplaten

aan leden en bezoekers! Winst ligt
tussen 40 en 50 %!

Vraagt direct inlichtingen bij:

**Intern. Hobby-Boekhandel,
Gorssel**

Lochemsew. 75, Post Joppe,
tel. 05759 - 19 50

In Memoriam

G. W. Heemerikx,
H. Venema,
C. de Vries,
J. R. van Hoon,
Mevr. J. H. Bijning,
G. Kleiberda,
H. Beekmans,
H. W. Bindels,
J. Nijman,
J. de Kort,
Johan Peeters,
F. Jonker,
J. Noordijk,
J. H. Meester,
M. L. van Workum,

In leven lid van de afdeling:

Apeldoorn.
Nw. Pekela.
Urk.
Rotterdam.
Den Haag I.
Groningen
Brouwershaven
Bocholtz.
Voorthuizen.
Tilburg.
Castricum.
Drachten.
Rhoon.
Abcoude.
Delft.

Baardmannetjes

(*Sporopipes squamifrons*)

Foto: Horst Müller

Baardmannetjes worden niet veel ingevoerd, maar op onregelde tijden worden ze toch wel aangeboden en het is zeker de moeite waard om, als de gelegenheid zich voordoet, een paartje te kopen. Nu is het niet eenvoudig om een paartje samen te stellen, want er is praktisch geen verschil tussen man en pop te zien; de baardtekening schijnt bij de pop wat lichter te zijn, maar als men twee vogels heeft met een klein nuanceverschil in de kleur van de baardtekening, is dat echt nog geen garantie dat het inderdaad een paartje is. In de broedtijd komt men er wel achter of een van de vogels een man is, want dan zingt hij met opgestoken kopveren.

Pas ingevoerde vogels moeten met zorg worden geacclimatiseerd en kunnen dus niet zonder meer in een buitenvolière worden losgelaten. Het beste kan men ze enige tijd apart houden in een ruime kooi, zodat ze goed in de gaten kunnen worden gehouden.

Ze zijn afkomstig uit de westelijke gebieden van Zuidelijk Afrika, waar ze vooral van graszaden leven en zich in kleine groepen in droge streken met doornig struikgewas ophouden.

Naast een tropisch zaadmengsel, waaraan witzaad niet mag ontbreken, eten ze onkruidzaden, vooral halfrijpe graszaden, maar ook insecten. Dagelijks kunnen een paar meelwormen worden gegeven en verder een zo groot mogelijke verscheidenheid aan insecten.

456

In een gezelschapsvolière maken ze — buiten de broedtijd — het de andere vogels niet lastig, maar als ze met nestelen beginnen wordt hun broedteritorium vaak uiterst fel verdedigd en dat kan bij kleinere vogels dan wel eens tot slachtoffers leiden, daarom kan men ze in die tijd beter alleen vogels van gelijke grootte, die zich verweren kunnen, als gezelschap geven.

Omdat baardmannetjes niet veel worden ingevoerd, is er ook over het broeden weinig bekend. Toch gaan ze in een beplante volière wel tot broeden over, waarbij soms een vrijstaand nest wordt gemaakt, maar ook wel een nestkastje in gebruik wordt genomen. Als nestmateriaal wordt hooi, grashalmen, mos en kokosvezels gebruikt. Het broeden gebeurt door de man en de pop, die elkaar regelmatig afwisselen.

Als na 12 tot 14 dagen de eitjes uitkomen, moeten volop insecten worden gevoerd, want de jongen worden vrijwel uitsluitend hiermee grootgebracht. Na 3 weken verlaten de jonge vogels het nest.

Omdat baardmannetjes gebruik maken van slaapnesten, moeten de nestkastjes na het broedseizoen niet worden weggehaald en als de vogels in de buitenvolière worden gehouden, moeten in het nachthok nestkastjes als slaapnest aanwezig zijn.

Het is echter beter de vogels in de wintermaanden in een vorstvrije ruimte onder te brengen.

Ussel

De

De Hooded-parkiet

De Hooded is een zeer mooie vogel. Hij is verwant aan de Veelkleuren, Roodrug, Goudschouder en Paradijsparkiet. Hij lijkt het meest op de Goudschouder, doch de meeste van U zullen deze vogels wel nooit hebben gezien. Ik persoonlijk heb de Goudschouder parkiet tot nu toe slechts bij twee kwekers gezien, namelijk bij dokter Burkard in Zwitserland en bij een zeer grote kweker in België. De Paradijsparkiet schijnt uitgestorven te zijn, doch vorige week had ik bezoek van een Australische

bij de andere gaat het vanzelf. Bij mijn bezoek aan een van de grootste kwekers van Europa, deelde deze mij mede, dat hij van een oud paar Hoodeds, in twee jaar, 24 jongen had grootgekregen.

Zij zijn ook niet zo gevoelig voor koude, zoals aanvankelijk werd gemeend. Mijn Hoodedparkieten zitten in een open buitenvolière, terwijl ze bij de vorige eigenaar in een verwarmde binnenvolière zaten, waar de temperatuur nooit beneden de 18 graden C kwam. Ze hebben er geen nadeel van on-

W. J. H. Verstraeten

Foto: P. Ramaekers

dame, die beweerde dat er in Australië nog Paradijsparkieten zijn, en dat zij er had gezien. Zij heeft mij enkele exemplaren toegezegd en ook enkele paartjes van de zeldzame Cloncurriyparkiet. Wij zullen maar hopen dat het waar is.

Trouwens zes jaar geleden waren hoogstwaarschijnlijk slechts 5 à 6 paar Hoodedparkieten in Europa. Ik persoonlijk heb de laatste twee jaar bij diverse kwekers in binnen- en buitenland minstens 30 paar Hoodeds gezien. De kweekresultaten zijn zeer variërend. Bij de ene kweker doen ze niets en

dervonden.

Een kennis van mij beweerde, dat hij zijn Hoodeds in de winter in de buitenvolière had laten zitten en dat ze diverse malen in de sneeuw hadden gebaad, zonder enig nadeel. Ik heb dit zelf nooit gezien, doch ik geloof dit beslist. Vijf jaar geleden zag ik enkele Splendidparkieten in de sneeuw een bad nemen. Ik stond perplex. Voordien had ik steeds gehoord dat Splendids bij de geringste koude dood gingen. Nu is het heel gewoon als men deze vogels in de winter in een open buitenvolière aan-

treft.

De Hoodeds zijn in werkelijkheid veel mooier dan op deze kleurenfoto. Het is niet de schuld van onze zeer begaafde vogelfotograaf. De Heer Ramaekers heeft bij mij het vorig jaar twee volle dagen besteed om een tiental Australische parkieten voor „Onze Vogels” te fotograferen. De meeste vogels waren toen echter in de rui. Ook de Hoodeds. Om dit paartje te vormen, heb ik twee vogels van twee verschillende paren genomen. In een daarvoor gemaakt klein kistje moesten de vogels op een klein stokje naast elkaar gaan zitten, terwijl twee sterke elektrische lampen op hen gericht waren. Men moet „Engelengeduld” hebben om twee vreemde vogels in een vreemde omgeving in een goede houding te krijgen. Op de foto ziet U de vogels dan ook in een vechtlustige houding. In werkelijkheid zijn deze vogels heus niet zo vechtlustig. Men kan er gerust andere kleine vogels bijzetten, zonder dat ze hinderlijk worden.

Verder moet ik er nog bij vermelden, dat dit jonge Hoodeds zijn, die nog niet op „volle kleur” zijn. Op dit ogenblik zijn deze vogels veel en veel mooier. De kop van de man is gitzwart en zijn borst is van een niet te beschrijven blauwe kleur.

Zonder een verdere beschrijving, kunnen de lezers, die Hoodedparkieten nog nooit hebben gezien, er zich toch een goed beeld van vormen.

Van mijn ervaringen met deze vogels kan ik U nog niet veel vertellen. Hoewel ze in natuur de in termietheuvels schijnen te broeden nemen ze een gewoon parkietenblok ook voor lief. Bij mij hebben ze uit diverse blokken een agaporniskistje uitgekozen. Het vorig jaar herfst begon de man de pop te voeren. Ze gingen beiden om beurten in voornoemd broedkistje. Dit hebben ze enkele maanden volgehouden, doch van eieren leggen is niets gekomen. Reeds geruime tijd is de man nu weer bezig de pop het hof te maken, maar ik heb ze nog niet uit een der blokken zien komen. De pop gaat wel geregeld zitten „om gepaard te worden” maar de man doet net of hij gek is.

Jammer dat de meeste Hoodeds in de herfst paarlustig worden, maar bij enkele kwekers broeden ze nu ook in het voorjaar of zomer. Bij mij krijgen deze vogels precies dezelfde voeding als alle overige vogels.

Hoewel deze vogels dus enkele jaren geleden vrij zeldzaam waren, worden ze nu geregeld langs een achterdeurtje naar Europa gebracht. Dit is te begrijpen als men weet dat er voor een paartje F. 6000,- en meer betaald werd. Vorig jaar bood een vogelhandelaar F. 4000,- voor mijn Hoodedpop, terwijl hij deze vogel niet eens had gezien. Ik ben er vast van overtuigd, dat deze prachtige vogels, over 5 à 6 jaar, bij de meeste liefhebbers te vinden zullen zijn, temeer daar ze in één seizoen zelfs driemaal jongen grootbrengen.

DE NOTEN- KRAKER

EEN ZELDZAME VERSCHIJNING IN
DE ZOMER

M. de Jong

Heeft u ze ook reeds gezien, de „vreemde” maar prachtige vogels, ongeveer zo groot als een kauwtje met een bruinachtige schedel, „bonte” hals, bovenrug en onderdelen, zwarte vleugels met groene glans, dito gekleurde staart met witte eindzoom en witte onderstaartdekveren. Dat waren de notenkraakers, vreemdelingen uit Siberië, die in de wintermaanden ons land wel eens vaker invaderen, maar als zoiets plaatsvindt in augustus, zoals dit jaar het geval was, dan is dat iets om met grote letters te noteren in uw natuurjournaal.

Wij onderscheiden bij de notenkraakers twee ondersoorten, namelijk de Europese of diksnavelige notenkraaker en de Siberische of dunsnavelige notenkraaker. Feitelijk wekken deze namen wel enige verwarring, het verschil in de snabben is doorgaans niet de dikte maar meer de lengte. Trouwens ook het woord *notenkraker* is niet helemaal correct, want de vogel kraakt de noten niet maar breekt ze door ze kapot te hakken. Dit komt wel tot uiting in de wetenschappelijke naam *Nucifraga caryocatactes*, dat (tweemaal) *notenbreker* betekent. Daarom zijn de Franse en Duitse namen, respectievelijk *cassenoix* en *Nuszhacker* beter dan de Nederlandse en Britse, *notenkraker* en *nutcracker*. Wat zijn deze vogels tam! Zij kennen hun grootste vijand, de mens, nog niet. Dit bleek ons ook weer op 8 augustus. Met mijn vriend, de Zaanse fotograaf Cees Scholtz, heb ik de hele dag door de Kraggenburger bossen gezwoven, op zoek naar een geschikt „foto-object”. Op een grasveldje, omringd door kleine sparretjes ontdekten wij twee fraaie exemplaren, die ik maar zal betitelen als de „tamme” en de „wilde”. De eerste liet zich namelijk benaderen tot op een afstand van één meter, terwijl de andere er vandoor ging, als wij nog een meter of drie bij hem vandaan waren. (Eigenlijk belachelijk om zoiets „wild” te noemen! Welke vogel laat zich bekijken op die afstand?)

Ussel

De

Het is zeer curieus dat de diksnavel hier veel minder vaak acte de présence geeft dan de dunsnavel, hoewel de eerste heel wat dichterbij domicilie heeft. Deze broedt namelijk in Midden- en Noord-Europa, terwijl onze gast thuis hoort in Siberië!

Wat brengt de vogels hierheen? Is het wellicht overbevolking? Dat lijkt mij onwaarschijnlijk; meer voor de hand liggend is voedselschaarste. Het hoofdvoedsel van de notenkrakers bestaat uit zaden van de arve, een Siberische den met grove naalden en vrijwel ronde kegels, hoewel de vogels ook wel hazelnoten en bessen van de *Juniperus* nuttigen. De notenkrakers die wij hier hebben geobserveerd, nuttigden uitsluitend insecten. Kwam er een hommelt langs gesnord, dan maakte de „vreemdeling“ even een vliegsprongetje, greep de bij, deed er iets mee — wát konden we niet zien — in het gras, gooide het insect een eindje de hoogte in, ving het op en slikte het in. Ook werden wel insecten nagejakkerd op vliegenvangersmanier.

In hun woongebieden staan de notenkrakers bekend als echte hamsteraars, net als bij ons de Vlaamse gaalen. Zij verzamelen noten en zaden in

zelf. Er worden drie tot vijf eieren gelegd. Die veel weg hebben van kleine ekstereieren. Zodra het eerste ei is gelegd, blijft het vrouwtje op het nest, anders zou alles onmiddellijk stuk vriezen. Het mannetje zorgt dat ze de nodige eterij krijgt; hij brengt het haar in zijn keelzak. Het kroost wordt na zestien tot negentien dagen geboren en verlaat de wieg als het ongeveer drieëneenhalve week oud is. Vliegen kunnen de diertjes dan nog niet zoals het behoort, maar ze weten zich heel aardig te redden tussen de van naalden voorziene takken.

Van de „immigranten“ die ons land met een bezoek hebben vereerd komen er hoogstwaarschijnlijk geen of slechts zeer weinig exemplaren terug achter het ijzeren gordijn. Zij missen hier ten enenmale het voor hun noodzakelijke eten: zij vermageren en verzwakken geleidelijk en op een gegeven moment zijn ze verdwenen. Kassian!

UIT BUITENLANDSE TIJDSCHRIFTEN

In het Engelse tijdschrift „Foreign Birds“ van maart/april geeft D.H.S. Risdon een verslag van het broedresultaat met witte kaketoos (*Cacatua alba*), dat bij de Tropical Bird Gardens werd behaald.

De vogels bevonden zich drie jaar in dit vogelpark. Ze nestelden in een ton met een diameter van 40 cm. Het jong werd grootgebracht met geweekt brood, zacht fruit en met boter besmeerd bruinbrood, waarop wat vitaminedruppels, naast het normale zaadmenu van zonnepitten, mais en pinda's.

In hetzelfde nummer is een artikel opgenomen van de bekende kweekster Mrs. K.M. Scamell over het succes met de kweek van Rothschild maina's. Daar deze vogels in de natuur steeds zeldzamer worden, zijn in volières behaalde broedresultaten bijzonder belangrijk en kunnen er toe bijdragen de Rothschild maina's voor uitsterven te behoeden.

Foto: Cees Scholtz

de keelzak, zoeken een geschikt plekje en verstoppen alles. Soms wordt zo'n voorraadschuurtje weleens „vergeten“, iets wat de bosbouw ten goede komt.

Reeds in maart, als in Siberië alles nog bedekt is met een dikke laag sneeuw beginnen de notenkrakers met de nestbouw. De toekomstige kinderkamer bevindt zich altijd in een naaldboom, op een stevige tak dicht bij de stam aan de zonzijde. Het nest bestaat uit vier lagen: op de fundamenten van dorre takken komen ineengeweven korstmossen te liggen, met daarop een laag warmtebewarende spaanders vermolmd hout en tenslotte het eigenlijke bedje van dorre grassen, vezeltjes, worteldraden, mos en veertjes, de laatste veelal van de vogel

Amerika bezit momenteel 33 Schreeuwkraanvogels, die in het winterkwartier Arkansas in Texas binnenvlogen na de 5000 kilometer vlucht van hun broedplaatsen in N.W. Canada. Dit is een vooruitgang van vijf exemplaren, vergeleken met de 28 stuks, die in het afgelopen voorjaar vertrokken. Belangrijker is het feit, dat van de 33 exemplaren zeven stuks van 1963 zijn, want in 1962 kwamen in het geheel geen jonge Schreeuwkraanvogels vanuit het Noorden terug. De hoop bestaat, dat deze vogelsoort, die op de trekweg naar en van het noorden met behulp van radio, t.v., vliegtuigen en talrijke reportages en meldingen op de strengste wijze bescherming geniet en tegenwoordig als nationale helden worden beschouwd, in staat zullen zijn, de totale uitroeiing te ontlopen.

Ussel

De

BLAUWE HONINGZUIGERS

CHR. Walraven

Foto: P. Ramackers

Van de grote groep van suiker- en nektarvogels wordt de blauwe honingzuiger het meest bij de vogelliefhebbers aangetroffen.

Ze worden regelmatig ingevoerd en zijn dan ook in bepaalde delen van het jaar bij de meeste vogelhandelaars wel te vinden. Jammer is het wel dat er steeds weer vogelliefhebbers zijn, die zich door de fraaie kleuren van deze vogeltjes laten verleiden om een paartje te kopen zonder dat ze iets van de juiste verzorging afweten, zodat deze vogeltjes vaak een volkomen verkeerde voeding krijgen en dan meestal gauw dood gaan of in zeer slechte conditie geraken. Ik heb het zelfs meegemaakt dat ik bij een liefhebber kwam, die mij vol trots zijn nieuwe aanwinst toonde en wel een paartje blauwe honingzuigers, die hij als voedsel een tropisch zaadmengsel (!) en wat honingwater had voorgezegt. Gelukkig had hij de vogels pas een dag en kon de schade snel hersteld worden. Op de voeding kom ik zo dadelijk nog uitgebreid terug.

460

De blauwe honingzuiger komt voor in zuidelijk Mexico, Centraal Amerika, Equador, Venezuela, Cuba, Guiana, Columbia en delen van Brazilië, Trinidad en Tobago. De man heeft een prachtige turquoise bovenkop met groene weerschijn, de oogstreep is fluweelachtig zwart, de rest van de kop, de borst en de verdere onderzijde zijn diepblauw. De nek, vleugels en staart zijn zwart. De snavel is zwart en de poten lichtrood. De pop is overwegend olijfgroen, de kop heeft een grijzige tint en een donkere oogstreep. De vleugels en staart zijn bruinachtig en de poten grijs.

Een ander suikervogeltje, dat regelmatig ingevoerd wordt, is de geelvoet blauwe honingzuiger, die afkomstig is uit Mexico, Centraal Amerika en Columbia. Op de kleurplaat is de man geelvoet honingzuiger afgebeeld.

In leefwijze, gedrag en verzorging wijken beide soorten niet van elkaar af, zodat het volgende voor beiden geldt.

Wssel

De /

Na de broedtijd krijgt de man voor een paar maanden een nieuw verenpakje, dat vrijwel hetzelfde is als dat van de pop, maar door het verschil in kleur van de poten zijn ze goed uit elkaar te houden.

Deze honingzuigers (suikervogels zou een betere benaming zijn, zoals R. R. P. v.d. Mark in zijn boekje „Kleine insecten- en vruchten etende vogels” terecht opmerkt) houden zich in genoemde gebieden in grote groepen op in de ondergroei van de tropische oerwouden, maar ook bij plantages. Ze bouwen diepe, open komvormige nesten van twijgjes, gras en ander geschikt materiaal, die ze van binnen bekleden met plantenpluis, haren en ander zacht materiaal.

Een enkele keer worden met deze vogels wel broedresultaten behaald. De meeste kans op succes heeft men in een goed beplante voliëre met veel bloemen en lage struiken, het geheel overgroeid met dichte struiken, zoals klimop of struiken die sterk geurende bloemen hebben. Zo'n voliëre zal ook veel insecten aantrekken, hetgeen zeker in de broedtijd zeer belangrijk is en waarvan een al dan niet geslaagde kweek kan afhangen.

Ook zijn in een goed ingerichte vitrine wel broedresultaten behaald. Meestal maken de vogels een nest in een open nestkastje of in een open broedkorfje. Als nestmateriaal kan droog gras, takjes heide, kokosvezels, veertjes en haren worden gegeven. Meestal worden 2 eitjes gelegd, die na 13 dagen uitkomen. De jongen worden in hoofdzaak met insecten grootgebracht en deze moeten in een grote verscheidenheid volop voorhanden zijn.

Er zijn liefhebbers, die hiervoor speciaal fruitvliegjes kweken en dat schijnt goed te voldoen, zeker is het belangrijk hierover te kunnen beschikken als door bepaalde omstandigheden (bijv. weersinvloeden) de aanvoer van andere insecten stagneert.

Voor wij ons nu bezighouden met de voeding van honingzuigers nog een paar opmerkingen. Blauwe honingzuigers zijn, als ze eenmaal geacclimatiseerd zijn en een juiste voeding krijgen, sterke vogels. Toch moet U ze 's winters niet in de buitenvoliëre houden, beter is het om ze dan binnenshuis onder te brengen in een ruimte waar de temperatuur niet te ver dalen kan.

Ze zijn, in tegenstelling tot veel andere nektarvogels, vrij verdraagzaam en men kan ze met andere vogels goed samenhouden. Ze moeten iedere dag badgelegenheid krijgen en als ze in een vitrine worden gehouden, moet de bodembedekking dagelijks worden vernieuwd. Ook de zitstokken moeten met grote regelmaat gereinigd worden. Deze zitstokken kunnen het beste van dunne takken gesneden worden, die op gezette tijden vervangen worden door verse takken.

En nu dan de voeding, een vast recept is hiervoor praktisch niet te geven. Iedere liefhebber, die zich serieus met deze vogels bezighoudt, heeft zo zijn eigen voedingssamenstelling ontwikkeld. Dit is juist een van de aantrekkelijkheden van deze vogels, namelijk dat er meerdere wegen naar Rome leiden, d.w.z. dat er meerdere manieren zijn om ze in goe-

de conditie te houden. De echte liefhebber zal experimenteren tot hij verantwoorde, uitgebalanceerde voeding gevonden heeft, waarop zijn vogels goed gedijen.

In „Die Gefiederte Welt” van juni 1968 gaf Ludwig Vetter een verlag van de resultaten van een onderzoek naar de voeding bij een aantal liefhebbers met suiker- en nektarvogels. Hieruit blijkt dat eenieder zo zijn eigen manier heeft, hoewel in de meeste gevallen de basis natuurlijk wel gelijk is.

Het zou te ver voeren in dit artikel uitgebreid op de verschillende voedingswijzen in te gaan en geïnteresseerden verwijs ik dan ook naar genoemd artikel. Mijn honingzuigers zijn altijd in prima conditie gebleven op het volgende menu: fijn universeel voer, iedere dag vers fruit zoals druiven, bananen, sinaasappels en zachte peren, alsmede wat levend voedsel (kleine meelwormen, miereëitjes, bladluizen, maden e.d.) en verder een honingdrank, welke als volgt was samengesteld: 1/2 liter water, 1 eetlepel honing, 1 eetlepel gecondenseerde melk en 3 druppels vitamine A/D. Eens per week kregen de vogels nog een stukje oud wittebrood dat in melk was geweekt en vermengd met wat verdunde honing en een stukje fijn geprakt hard gekookt ei.

EEN OGENBLIKJE

S. J. Houtenbos

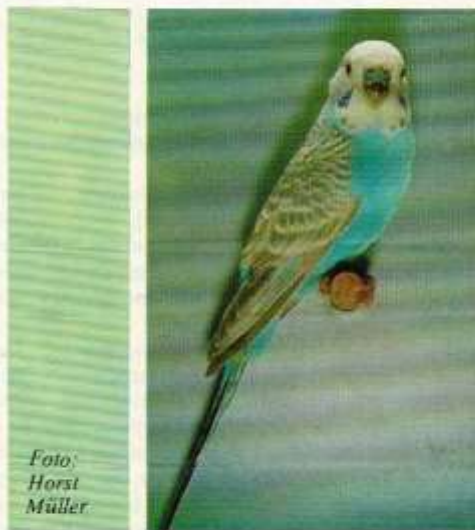

Foto:
Horst
Müller

Dit keer wil ik een ogenblikje besteden aan enkele vragen die brievenlezers hebben gesteld, naar aanleiding van een der vorige afleveringen in deze rubriek.

Ik neem hiervoor de brief van de heer A. J. D. Melcherts uit Nunspeet, waarmee tegelijkertijd een aantal andere brieven van dezelfde strekking zal

zijn beantwoord.

Hij schrijft: „Mijn ideaal is om een geelmasker te kweken die zoveel mogelijk zal voldoen aan de eisen, vermeld in de standaard van de N.B.V.V. Daarom zou ik willen vragen of het mogelijk is, deze kleurslag te fokken, uitgaande van de basiskleur hemelsblauw. Is het dan nodig deze aan groen te paren?”

Tot zover de vraag van de heer Melcherts. In zijn brief geeft hij nog aan dat hij sinds enkele jaren hemelsblauwe parkieten fokt.

Tussen de regels door merken we de twijfel die bij veel liefhebbers bestaat, n.l. of het mogelijk is ook andere kleuren dan alleen grijsgroen en grijs te fokken in het grote forse formaat zoals we op de tentoonstellingen zien. Velen hebben er weinig vertrouwen in en proberen het daarom maar niet. Naar mijn mening zal men met een extra dosis geduld en onder toepassing van strenge selectie ook forse geelmaskers moeten kunnen fokken. **Het hoeft niet persé grijsgroen of grijs te zijn.** Dat hebben de lutino's de laatste jaren wel bewezen. Wat een pracht exemplaren zijn daar bij! Bovendien geloof ik, dat de fokker die er in slaagt bijvoorbeeld blauwe geelmaskers te fokken, die in type en formaat voor de grijsgroene parkieten niet onderdoen, meer voldoening zal hebben van zijn hobby, dan iemand die zich beperkt tot de aanschaf van de geijkte kleuren en daar jongen uit fokt. Voor de laatste is het bedje reeds gespreid, terwijl de ander hem nog moet opmaken.

De meeste mutaties bij onze parkieten zijn verliesmutaties. De wildkleur is groen. De blauwe parkiet **mist** het geel. De gele parkiet **mist** het blauw. De grijsvleugel **mist** voor een groot deel het zwart. El-

ke mutatie betekent dus nog geen vooruitgang voor de vogel, integendeel. Het zal daarom moeilijker zijn in deze kleurslagen echte toppers te fokken, maar naar mijn mening is dat niet onmogelijk. En juist daarom het proberen waard. De meesten onder U kennen mijn standpunt wel. Juist omdat het niet zo gemakkelijk is, is het attractiever. De voldoening is groter; het is een experiment!

Het experiment van de heer Melcherts bestaat dus hierin dat hij grote, forse hemelsblauwe geelmaskers wil fokken.

Om te kunnen starten moet hij dus beschikken over de geelmaskerfactor, over de hemelsblauwe lichaamskleur en over het grote forse formaat. Deze drie moeten in één vogel verenigd worden.

Nu hangt het wel van de omstandigheden af, waaronder de liefhebber zijn hobby uitoefent. Heeft hij veel ruimte, beschikt hij over het gewenste fokmateriaal, kan hij straks voldoende selecteren? Vroeger paarde de fokker van blauwe parkieten, als hij het formaat wilde verbeteren, zijn vogels wel eens aan groen. Op het ogenblik is dat niet meer noodzakelijk omdat we voldoende forse blauwe parkieten bezitten. De heer Melcherts zal dus beginnen één vogel aan te schaffen die zeer fors is. Hierbij denk ik aan een grote hemelsblauwe opaline pop. Opaline parkieten missen de streepjesteekening op de kop en in de nek, maar het is een bekend feit dat opaline parkieten uitstekende fokvogels zijn die dik wijls betere jongen geven dan niet-opaline. Hoe dat kan, weet ik niet. Maar deze opvatting is onder de liefhebbers algemeen. Een hemelsblauwe opaline pop dus. Daarbij plaatst hij dan een zo groot mogelijke blauwe geelmasker man. Hierbij let hij vanzelfsprekend zowel op de kleurkwaliteit als op het type.

We gaan fokken!

Het materiaal is er dus en we gaan fokken.

Het eerste jaar: hemelsblauwe geelmasker x hemelsblauwe opaline.

jonge mannen	jonge poppen
hemelsblauw geelmasker (opaline verervend)	hemelsblauw geelmasker (niet opaline verervend)

Bij deze uitslag ben ik er van uitgegaan dat de geelmasker man fokzuiver is.

In de meeste gevallen zullen we echter de volgende uitslag krijgen:

hemelsblauwe geelmasker x hemelsblauw opaline.

jonge mannen	jonge poppen
hemelsblauw geelmasker	hemelsblauw geelmasker
hemelsblauw witmasker (opaline verervend)	hemelsblauw witmasker (niet opaline verervend)

Alle jonge mannen zijn dus opaline verervend. Bij de jonge poppen ontbreekt de opaline factor geheel. Nu gaat het er om dat de jonge geelmaskers zoveel mogelijk het type van de pop krijgen: groot, fors! We selecteren uit de jonge mannen daarom de grootste geelmasker die erbij is. Deze jonge geelmasker man paren we het tweede jaar aan de pop (moeder) terug. Wat de kleuren betreft krijgen we dezelfde uitslag, alleen komt de opaline weer te voorschijn. Kijk maar:

Het tweede jaar: hemelsblauw geelmasker

opaline verervend	x hemelsblauw opaline
jonge mannen	jonge poppen
hemelsblauw geelmasker opaline	hemelsblauw geelmasker opaline
hemelsblauw witmasker opaline	hemelsblauw witmasker opaline
hemelsblauw geelmasker/opaline	hemelsblauw geelmasker
hemelsblauw witmasker/opaline	hemelsblauw witmasker

Maar als het goed is, is er met het type en formaat van de jongen uit het tweede jaar iets gebeurd. Deze jongen zullen belangrijk beter zijn van formaat en type als de jongen uit het eerste jaar. Ze zullen belangrijk dichter bij het type van de pop liggen, dus groter, misschien zelfs belangrijk groter dan de oorspronkelijke geelmasker man, waarmee we begonnen zijn.

Hadden de eerste jongen slechts 50% bloed van de grote, forse pop; door het terug paren van een der jonge mannen van het eerste jaar aan dezelfde grote pop hebben de jongen van het tweede jaar al 75% bloed van moeders kant, terwijl deze jongen tevens de geelmaskerfactor bezitten.

Men kan het derde jaar nogmaals een jonge geelmasker (van het tweede jaar) aan dezelfde grote

pop terugparen. We nemen hiervoor weer een opaline-verervende geelmasker man. Het type en formaat zal dan nóg beter zijn (87,5%) en de pop in kwaliteit nóg meer benaderen. Op deze wijze kunnen we door doelgericht fokken (hier volgen we moeders lijn) het type van een vogel uitbuiten en in een eigen stam fokken. Hierdoor is het theoretisch mogelijk juist die eilenschappen in onze stam te fokken die voor ons van belang zijn, zoals hier dus het type en formaat van de pop. In de praktijk zal men natuurlijk voor verrassingen kunnen komen te kunnen slagen.

Dus heer Melcherts en andere briefschrijvers: aan de slag! Proberen, selecteren, met de vaste wil om te slagen. Doe het op deze manier, Uw kansen liggen dan het best.

WONDERLIJKE BOOMVOGELS IN VLEDDER

Foto: J. A. Verwey

Moeder Draaihals draagt een "vuile luier" uit de wieg.

Ergens aan de Boergrub in de buurt van Vledder, fladderen vreemde vogels; zo luidde de boodschap. Op amper één meter hoogte in de spleet van een appelboom, vlak bij het keukenvenster van een pittoresk landhuisje ligt de wieg van de familie Draaihals met zes jongen. Voor zover bekend is nog nimmer in ons land een zo laag bij de grond draaihalzen-nest ontdekt.

Hoe deze vogels aan hun naam zijn gekomen is niet helemaal duidelijk. Engelse vrienden spreken van Wryneck en de Duitsers van Wendehals wanneer ze een draaihals bedoelen. Maar deze vogels draaien helemaal niet opvallend met de nek. Zij kijken met de kop enigszins opzij wel eens een beetje loens, maar dat doet een gewone huis tuin of keukenkip ook. De vrouw des huizes waar de vogels vlak bij het keukenvenster huizen, vindt de draaihals geen mooie vogel „Net een slang!” meent zij. Waarmee zij onbewust in de roos mikt wat de internationale doopnaam van de bedoelde vreemde gasten betreft.

Die naam luidt *Jynx torquilla*, waarin het „sissen” van een slang verborgen ligt. Of het geluid dat een Jojo maakt als dat speelgoed door middel van een koordje draaiend wordt gehouden. *Jynx* kan ook een drillepiet zijn. Wie de vogels goed bekijkt is eerder geneigd ze gewoon **SCHORSVOGELS** te noemen. Wellicht is het aan die weergaloos fijne kleuraanpassing toe te schrijven, dat draaihalzen zo weinig worden gesignaleerd, terwijl zij toch als geregelde broedvogels in Nederland bekend staan.

Hun winterkwartier ligt omtrent de evenaar.

Tekening:
H. Heinzel

EKSTERTJES

Robin L. Restall

HET GEWONE EKSTERTJE

Een van de meest ingevoerde en daarom een van de goedkoopste kleine tropen is het ekstertje (*Lonchura cucullatus cucullatus*). Deze vogeltjes zijn vrij tam en vertrouwelijk wanneer ze zich bij menselijke nederzettingen of in grote groepen in open grasland ophouden. Ze kunnen vrij dicht benaderd worden voordat ze wegvliegen. Het is een klein vogeltje, niet groter dan 9 à 10 cm. De vogel die links op de kleurplaat staat is het gewone ekstertje. De kleuren komen pas goed tot hun recht als de vogels in de zon zitten, daar dan de prachtige weerschijn in het groen en zwart te zien is.

Jonge vogels zijn veel bruiner dan volwassen vogels.

De zang is zacht en heeft niet veel te betekenen.

Ze broeden vrij regelmatig in gevangenschap. In de natuur bouwen ze een bolvormig nest van gedroogd gras op de vork van een lage tak of in de struiken en bij uitzondering wel onder de dakrand van een huis. In een beplante volière zal een paartje een nest bouwen in een dichte struik, waar men eventueel van draad wat nestplaatjes heeft gemaakt, waarin vast wat hooi is gedaan.

Als de vogels toch niet tot broeden willen overgaan, kan men wat half-open nestkastjes ophangen. Deze vogeltjes maken vaak nesten waarin ze alleen maar slapen.

Het legsel varieert van 3 tot 7 eitjes, 5 is normaal.

Ze komen voor van Senegal tot Gabon aan de Afrikaanse westkust. Naar het oosten uitlopend tot de Kaap treft men een ondersoort aan, *Lonchura cucullatus scutatus*. Deze ondersoort is bruiner, voor-

al aan de keel en het metaalgroen aan de zijkanten van de borst is niet zo opvallend. Wanneer deze soort ingevoerd wordt, verkoopt men ze voor dezelfde vogels als de *Spermestes cucullatus cucullatus*. Ekstertjes wennen snel aan een kooi, maar zoals zoveel kleine tropen doen ze het beter in een volière.

In de natuur leven ze van graszaden, welke groeien op de Savanna waar ze zich veelal ophouden en van insecten, maar deze zijn niet beslist noodzakelijk om ze in goede conditie te houden. Het beste kan men ze een mengsel van witte en bruine gierst en een gelijke portie witzaad geven. Trosgierst en graszaden worden graag gegeten en in de tijd dat ze jongen hebben, moeten ze ook levend voer hebben.

Deze kleine vogeltjes zijn grote baders en een dagelijks bad moeten ze dan ook hebben.

Ze kunnen met andere kleine exoten rustig worden samengehouden.

HET DWERGEKSTERTJE

Veel van de dieren en vogels, die in afgelegen werelddelen voorkomen, ontwikkelen zich langs andere lijnen dan aan hen verwante soorten in aangrenzende continenten. Het beste voorbeeld hiervan is wel de fauna van Australië. Andere, minder bekende voorbeelden zijn de Galapagos eilanden en Madagascar.

Het dwergekstertje (*Lonchura Nana*) is afkomstig uit Madagascar en door de volkomen andere en geïsoleerde omgeving heeft het zich geheel anders ontwikkeld dan zijn soortgenoten op het vasteland van Afrika.

Waar alle Afrikaanse ekstertjes een zwarte kop hebben en verder donkere ruggen en een witte onderzijde, heeft het dwergekstertje over zijn gehele lichaam een bruinachtige kleur in verschillende tinten. Het is ook kleiner dan zijn soortgenoten.

Het dwergekstertje komt voor op Madagascar en een of twee nabijgelegen eilanden. Ze leven op de vlakten en houden zich daar in kleine groepen veel op in plantages en in grasstreken.

Het draagt zijn naam met ere, want het is inderdaad de kleinste onder de ekstertjes en meet slechts 8 à 9 cm.

De rechtse vogel op de kleurplaat is het dwerg-ekstertje. Man en pop zijn gelijk gekleurd en mannen zijn alleen te herkennen aan hun gedrag, hoewel soms de keelvlak wat groter schijnt te zijn.

Zoals van vogels, die in de vlakten leven, te verwachten is, maken ze hun nest van droog gras. Het legsel bestaat uit 3 of 4 witte eitjes. In een volière gaan ze vrij gemakkelijk tot broeden over, vooropgesteld dat het inderdaad een paartje is. Ze zijn wel bijzonder schuw en bouwen het nest daarom het liefst in een donker beschut hoekje van de volière.

Als men ernst maakt met het broeden met deze vogels, zal men voor een zeer dicht beplante volière moeten zorgen. Hiermede bereikt men tevens dat het dierlijk voedsel, dat de vogels nodig hebben voor het grootbrengen van hun jongen, geen problemen levert, daar ze dit dan voldoende in de struiken vinden.

De voeding is hetzelfde als genoemd bij het gewone ekstertje.

Hoewel het een klein vogeltje is, is het toch minder geschikt voor een kooi. Het beste voelen ze zich thuis in een beplante volière in gezelschap van andere kleine zaadeters, zoals gewone ekstertjes, tijgervinken, goudbukjes, blauwfazantjes en edelzangers.

Al deze soorten komen in volière wel tot broeden en leveren zo een levendige en interessante collectie op en dat niet alleen voor de beginnende vogelliefhebber!

UITZONDERLIJKE

Foto: J. A. Verwey

MERELBRUILOFT

In een Zwols Park beleven een „gewone” Merelman met een aparte Witte vrouw hun Lustrum. Het merkwaardige hierbij is dat de bruid een oranje snavel heeft en zo nu en dan, binnensmonds een zachte melodie fluit.

Volgens drs Frieswijk bioloog en leraar in erfelijkheidsleer aan de universiteit te Amsterdam, opent dit merelgeval nieuwe perspectieven voor de erfelijkheidsbeschouwingen.

Het komt wel meer voor (zelden) dat oude wijfjes mannelijke trekjes gaan vertonen. Het omgekeerde is in de literatuur niet te vinden.

Drs Frieswijk was, evenals vele andere vogelkenners, de mening toegedaan, dat bij geheel witte merels bij de geslachtsbepaling de snavelkleur de doorslag geeft. Helaas zo schrijft hij is ook dit laatste criterium niet steekhoudend; daar kleuren dia's van de heer Verwey te Zwolle duidelijk aantonen, dat geheel witte merelwijfjes in het bezit kunnen zijn van een oranje snavel.

Waarmee gekleurd is bewezen dat de Zwolse Witte merel een aparte vogel is. Omstreeks de paasdagen had zij de wieg weer gevuld met vijf eieren. Het broedsel ging helaas verloren. Een tweede bouwsel in een serre werd door huisschilders gedwarsboomd. Of zij inmiddels een derde wieg zal vlechten is nog niet ontdekt. Op de foto van het Bruidspaar kunt U zien dat de Bruidgom niet alleen een wit vlakje op zijn staart heeft, maar ook dat hij met zijn linker oog bijziend is. Of dat laatste iets te maken heeft met „liefde” durf ik niet te onderstrepen. Voor zover is vastgesteld waren alle nakomelingen bij het uitvliegen normaal gekleurd. Waarmee geenszins is bewezen dat zij in hun verdere leven dat ook zullen blijven.

Tentoonstellings-agenda

NOVEMBER

plaats	Datum	zaal	Soort T.T.
Driebergen	31 okt t/m 2	Chr. Ulo school	onderl.
Nijverdal	1 t/m 2	Rooms-Katholiek Parochiehuis	„
Assen 1	1 t/m 3	Bellevue	„
Wormerveer	2 t/m 3	De Jonge Prins	„
Hoogland	6 t/m 9	Concordia	„
Amsterdam 1	7 t/m 10	Jacobihal-Artis	internationaal
T.T.-secr.: W. Ph. M. van Gendt, Adm. de Ruyterweg 107, Amsterdam.			
Soesterberg	8 t/m 10	Dorpshuis	onderlinge
Baarn	8 t/m 10	de Dool	„
Mussekanaal/Stadskanaal	8 t/m 10	Kappen, Nw. Buinen	„
Haalderen	8-10	Parochiehuis	„
Weustenrade	8 t/m 10	Schioesser-Driessen	„
Udenhout	9 t/m 10	Café Het dorstige paard	„
Spakenburg	14 t/m 16	Volksbelang	„
Hoevelaken	14 t/m 16	de Stuw	„
Woudenberg	15 t/m 16	Hotel de Schans	„
Amersfoort	15 t/m 17	Amershof	„
Utrecht	15 t/m 17	Erasmushuis Oude Gracht	„
de Bilt	15 t/m 17	Geb. de Vereniging	„
Weesp	15 t/m 17	Dikkertje Dap	„
Nijmegen	15-17	Café de Tunnel	„
Oosterhout (Gelderland)	15-17	Merkus	„
Oosterhout (N Br.)	16 t/m 17	BB Gebouw, Heuvel 19	„
Wijk bij Duurstede	16 t/m 17	Kantine fruitveiling, Zandweg	„
Doorn	20 t/m 23	Groepshuis, Kath. Jeugdgemeenschap	„
Rhenen	21 t/m 23	Irene	„
Rhoon	21 t/m 23	Herv. Centrum	„
Woerden	21 t/m 23	„De Kluis”	„
Emmen 2	21 t/m 24	Paviljoen van het Noorderdierenpark	„
Amersfoort 1	22 t/m 24	Paulus Borststraat 37	„
Den Bosch	22 t/m 24	Grote Brabanthallen	internationaal
T.T.-secr.: A. Indri, Postelstraat 24, Den Bosch, tel.: 04100 - 3 00 79			
Zaandam	22 t/m 24	Nutsgebouw	nationaal
T.T.-secr.: J. M. van Veldhoven, Dominee Baxstraat 1 b, Zaandam			
St. Pancras	22 t/m 24	Dorpshuis, Oudorp	onderlinge
Gendt-1	22-24	Providentia	nationaal grasparkiet
T.T. secretaris J. van Driel, Essenpasstraat 4, Gendt.			
IJsselstein	23 t/m 24	Jeugdhuis Ons Centrum	onderlinge
Eist Ut	29 t/m 30	Café Sportlust	„
Soest	29 t/m 1	St. Jozefgebouw	nationaal
T.T. secr.: G. J. de Beer, Ruijsdaellaan 16, Soest			
Ubachsberg	30 t/m 1	A. Zinzen	onderl.

DECEMBER

Austerlitz	6 t/m 7	Verenigingsgebouw	onderl.
Valthe	13 t/m 15	Hotel-Restaurant „Boshof”, Odoorn	District
T.T.-secr. A. Boekholt, Hoofdweg 11, Kljndijk.			
Vreeswijk	19 t/m 21	Huize St. Jan	„
Veenendaal	26 t/m 28	Patrimoniumschool	„

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

INTERNATIONALE WEDSTRIJD JANUARI 1969.

Ter gelegenheid van het 35 jarig bestaan van de Bond wordt van 20 januari tot en met 2 februari een grote internationale wedstrijd gehouden in de Diergaard Blijdorp te Rotterdam. Er zijn nu al inzendingen toegezegd o.a. uit België-Duitsland-Frankrijk en Engeland, terwijl een grote inzending wordt verwacht van leden van de Alg. Ned. Bond. Op deze internationale wedstrijd zijn prachtige wedstrijd-prijzen te winnen door de Kampioenen, de 2de en 3de prijswinnaars in alle Hoofdgroepen. Voorts zullen onder de leden-inzenders van de Bond de Bondskampioenschappen worden betwist waarbij uitsluitend voor de Kampioenen in alle Hoofdgroepen bijzonder mooie prijzen beschikbaar zijn. Verder zijn er vele ereprijzen te winnen waartoe de medewerking van vele afdelingen werd toegezegd en zelfs reeds werd ontvangen.

Als extra attractie krijgen alle inzenders een herinneringsvaantje terwijl als klap op de vuurpijl onder alle inzenders en de voor de wedstrijd aangewezen keurmeesters (deze mogen n. l. niet inzenden) geheel gratis 6 gouden herenpolshorloges zullen worden verloot.

Wij wekken U op Uw uiterste best te doen om met vele en goed getrainde vogels aan de wedstrijd mee te doen. Wilt u reeds nu een dag voor een bezoek aan Blijdorp vastleggen, de tentoonstelling is geopend van 25 januari t/m 2 februari.

Voor diegenen die verzekerd willen zijn van een catalogus bestaat de mogelijkheid deze vooruit te bestellen door storting van f. 2,50 op rekening van het Bondsbureau. Men ontvangt dan een ontvangstbewijs waarmede men op de tentoonstelling een catalogus in ontvangst kan nemen. Men voorkomt hiermede de eventuele teleurstelling van uitverkoop.

Het inschrijfformulier wordt bijgevoegd in het decembernummer van „Onze Vogels” dat eind november zal verschijnen.

Nadere bijzonderheden en mededelingen volgen in de komende maanden.

ADSPIRANT-KEURMEESTERS

Evenals vorige jaren wordt weer gelegenheid geboden een vijftal studiedagen te volgen, en wel op zaterdag 2 en 9 november 1968 in Café Pasmaan, Pillinkstraat te Lochem. Op 16 november 1968 te Roosendaal, zaal Gildenhuis, Damstraat 48. Op 7 december 1968 en 4 januari 1969 in het Glazenhuis, Mariaplaats 24 te Utrecht. Aanvang van deze studiedagen telkens om 13.00 uur.

OPGELET !!!

Dit jaar zal bij uitzondering tot een vervroegd examen voor keurmeester kleurkanaries worden overgegaan. Zij, die wensen deel te nemen, kunnen zich tot uiterlijk 13 oktober 1968 opgeven bij Chr. Ackermans, Wattstraat 36 te Roosendaal, waarna een oproep volgt voor 25 oktober 1968 te Bergen op Zoom.

Bericht voor hen die aan de opleiding voor keurmeester kleurkanaries willen beginnen. Op 2 november te Lochem of 16 november te Roosendaal kunt u deelnemen aan een kleurtest op bovengenoemde adressen. Aanvang kleurtest telkens 10.30 uur. Opgave van deelname vóór 15 oktober 1968 te richten aan Chr. Ackermans, Wattstraat 36 te Roosendaal met vermelding van Lochem of Roosendaal.

De Techn. Comm.

● SPECIALE AANBIEDING ●

**EEN COMPLETE (OUDE)
JAARGANG VAN VOGELREVUE
MET BAND VOOR:**

f. 12,50

In beperkt aantal zijn de verschenen nummers nog verkrijgbaar à f 0,90 per stuk.

Verzamelband met naaldmechaniek, waar elk nummer door u zelf kan worden opgeborgen, zonder bindkosten à f 3,-.

Bestelling kan geschieden door vooruitbetaling, met vermelding van het verlangde, op postgiro 190444 ten name van Drukkerij Steens NV, postbus 59, Schiedam

Ook u verwacht de Dordrechtse afd. „De Volière“ op haar 5e Nationale T.T. van 13 t.m. 16 november. Vraagprogramma's bij J. J. v. Helden, A. de Gelderstraat 3 te Dordrecht. Ruime parkeergelegenheid aanwezig.

13, 14, 15 en 16 nov. 1968 organiseert de Volière te Dordrecht haar 5e Nat. T.T. Vraagprogramma's worden gaarne toegezonden door J. J. v. Helden, A. de Gelderstraat 3, Dordrecht.

„Vogelliefhebbers“: Doe mee aan de grote internationale Vogelentoonstelling en show „Wikatro“ op 22, 23 en 24 november 1968 in de grote Brabenthallen van 's-Hertogenbosch. f. 3.000,- aan waardevolle prijzen, Inlichtingen en vraagprogramma's e.d. Tentoonstellingssecretariaat Wikatro, A. A. Indri, Fostelstraat 24 te 's-Hertogenbosch, tel. 04100-30079.

Amerik. elektrisch
kwartelbroed-
mach. voor ca.
18 eitjes,
met handleiding
f. 26.-
franko.

VAN WAARDHUIZEN

Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

Vionate

houdt uw vogels het gehele jaar in optimale conditie.

21 Vitaminen en Mineralen in de juiste verhouding samengesteld, zorgen er voor dat uw vogels niets te kort komen en in kerngezondheid blijven verkeren.

VIONATE is een topprodukt van E. R. Squibb & Sons, New York en is verkrijgbaar in elke goede speciaalzaak à 55 cent per zakje.

Imp. Fa. J. Rustwat & Zoon,
Rotterdam

LAUS ZACHTVOEDERS

Een internationaal begrip voor topkwaliteit!

LAUS

Bruin, grof, voor parkieten en zebra-vinken;

Rood, middel, voor merels en nachtegalen, roodruggen, rosella's en bourks

LAUS

Groen, fijn, voor bul-bul, kardinaal, putters en diamantvinken.

Blauw, zeer fijn, voor Japanse nachtegalen en schama's baldvogels en andere fijnsnavelige vogels;

LAUS

Honingvoeder, bruin, grof voor parkieten en zebra-vinken
Honingvoeder, zwart, zeer fijn, voor Japanse nachtegalen en schama's

Federvit - C - poeder rood factor

Geeft de kanarie na de rui zijn natuurlijke kleur terug.

Kleurendia's klaar voor projectie

Uitstekende opnamen in natuurlijke kleuren

1000 verschillende motieven van :

Grote parkieten	Roofvogels
Standaard-grasparkieten	Agaporniden
Prachtvinken	Papegaaien
Exotische vruchten en	Europese vogels
Insekteneters	Exotische zaadeters
Eenden en ganzen	Fazanten en kwartels
Exotische duiven	en anderen dieren

Prijs per dia f. 1,00 Uitgebreide prospectus
wordt op aanvraag gaarne toegezonden.

Postkaarten van vogels :

40 verschillende motieven f. 9.50 · 100 verschillende motieven f. 22.50

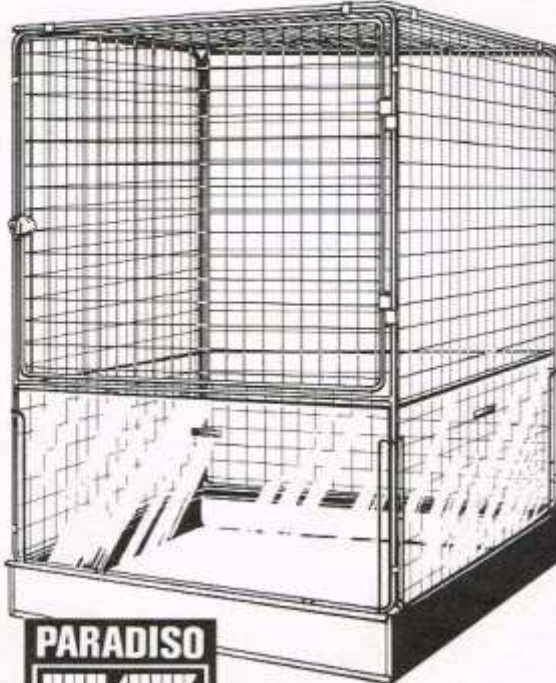
H. Müller · 33 Braunschweig · Rudolfplatz 6 · Deutschland

NIEUW!

UNIEK!

PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIÈRES

**een sieraad
in elk vertrek -
een voldoening
voor de liefhebber**

Nu zelf de volièrre bouwen waarvan U altijd hebt gedroomd. Nóg mooier een veel eenvoudiger dan U voor mogelijk hield. Onverwoestbaar!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE

**geen kooi, maar een
echte vogelwoning!**

Uiterst stabiele, onwrikbare constructie. Gemakkelijk te verplaatsen. Geen zichtbelemmering. Roestvrij, morsvrij, hygiënisch. Kortom de meest ideale woning, die U Uw vogels zo graag gunt. Ook voor amphibieën geschikt.

NIEUW! Geheel metalen zelfbouw volièrres voor kamer en balkon van genormaliseerde elementen, die U volledig vrij laten in het bouwen naar eigen wensen, zowel wat grootte als vormgeving betreft. Steeds uit te breiden en onder te verdelen met standaard-elementen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden, want alle elementen zijn afzonderlijk verkrijgbaar. En het past altijd. Gegarandeerd!

Geheel metaal, gelast en slagvast en weerbestendig met kunsthar geëpoxeerd. Blijvend mooi en absoluut roestvrij. Rondom, tot 1/3 hoogte voorzien van glasruiten, dus 100% morsvrij. Waterdichte schuiflade uit naadloos getrokken staalplaat met ronde hoeken, dus eenvoudig en snel te reinigen. Perfecte afwerking. Gemakkelijk toegankelijk en veilig af te sluiten.

**Iedere kenner, die de PARADISO-KOMECO volièrre gezien heeft,
is enthousiast!**

En de montage: uitpakken, samenstellen met veerklemmen, klaar! Geen bouten of schroeven, géén gereedschappen nodig. 't Werk van een ogenblik!

Uitvoering: mat-zwart met lichtgrijze lade

Stuur vandaag nog nevenstaande bon in. Geheel vrijblijvend. U zult verbaasd zijn over de fantastische mogelijkheden en de lage prijzen!

Of stuur een briefkaart aan

N.V. Komeco ALKMAAR Frieseweg 47 - Alkmaar tel. 02200 - 11047	BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de
	PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIÈRES
	Naam:
	Adres:
	Plaats:

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten
In huizen, hokken,
koolen, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

Wij hebben regelmatig in voorraad:

DUIZENDE TROPISCHE VOGELS

handtamme pagegaaien
grote en kleine parkieten
diverse agaporniden
astrildes, amadines en kwartels
Bezoekt ons bedrijf, geopend v. 10-19 u.
Maandags gesloten.

Handelaren en Ver. vraagt prijslijst!

Vogelhandel 't Holthoes
ZUTPHENSEWEG - LOCHEM

De inzendtermijn van **VRAAG** en **AANBOD**-advertenties is vervoegd, zodat voortaan uiterlijk de 1e van de maand uw opgaven zich op het Bondsbureau moeten bevinden.

Wij maken u nogmaals attent op het duidelijk schrijven van de kopij. Wilt u datgene wat gezet moet worden omlijnen, dit bespaart de zetter van uw advertentie een hoop zoekwerk. Bij voorbaat onze dank voor uw medewerking.

MOEILIK TE HOUDEN VOGELS?

In het april-nummer 1968 van dit blad stond een zeer lezenswaardig artikel van de heer D. Visser. Het artikel bevat frappante praktijkvoorbeelden over het voeden van vele, moeilijk te houden soorten vogels met Frisolac (babymelkvoeding in poedervorm).

VRAAG GRATIS OVERDRUK VAN DIT ZEER LEZENSWAAR- DIGE ARTIKEL

HET WORDT U FRANCO TOEGEZONDEN WANNEER U EEN BRIEFKAART ZENDT AAN: CCF, POSTBUS 226, LEEUWARDEN.

Waarom „WITTE MOLEN” Voeders?

Omdat „De Witte Molen” naast haar aandacht aan het Vitaminen-mineralen en sporenelementenpatroon, ook grote aandacht besteed aan het

AMINOZUREN PATROON

Door de Staatsmijnen werd het aminozuren patroon vastgesteld. Op grond hiervan worden o.a. toegevoegd de essentiële aminozuren:

LYSINE EN METHIONINE

Toevoeging van deze aminozuren betekent voor U:

- 1 Vogels in Top-conditie**
- 2 Vogels met een maximale weerstand**
- 3 Vogels waar U het volgend kweekseizoen op kunt vertrouwen**

DE WITTE MOLEN N.V.

MEEUWEN (N.BR.) - TELEFOON 04165 - 210 - 245

404**INSECTICIDE** doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

Wij bieden U vrijblijvend aan: uit binnen- en buitenvolières

	f	p.p.		f	p.p.		f	p.st.
Napolions	4,-		Beige zebra vinken	7,-		Ekster Maina	25,-	
Zilverbekjes	4,-		Maskerzebra vinken	10,-		Mexicaanse sijsjes	22,50	
Loodbekjes	4,-		Zilvervleugelzebra vinken	12,-		Roodkultkardinalen	17,50	
Bandvinken	4,50		Jap meeuwtjes	7,50		Safraanvinken	15,-	
Ekstertjes	5,-		Grijze rijstvogels	7,-		Soldatenspreuwen	25,-	
Vuurvinken	6,50		Witte rijstvogels	30,-		Roodborsttroupialen	20,-	
Goudmussen	6,50		Kaneelpaapjes	20,-		Surinaamse glansmerels	15,-	
Blauwfazantjes	7,50		Witkeelpaapjes	20,-		Afrikaanse glansmerels	17,50	
Oranjekaakjes	6,50		Zwartepaapjes	20,-		Purper glansmerels	25,-	
Goudbuikjes	8,50		Grasparkieten diverse			Bruinkop ortolanen	8,-	
Mozambique sijsjes	8,50		kleuren kleuren	7,-		Chocoladekop ortolanen	12,50	
Edelzangers	8,50		Deensbont, albine en			Zwartkop ortolanen	12,-	
Staalvinken	6,-		lutine parkieten	12,-		Kalabulbuis	15,-	
Dominicaïnwidas op kleur	15,-		Valkparkieten	30,-		Roodoorbulbuis	15,-	
Paradijswidas opkleur	17,50		Oranjevleugelparkieten	40,-		Witoor bulbuis	15,-	
Tijgervinken	5,-		Mulsparkieten	30,-		Oevermynahs	15,-	
Muskaatvinken	5,-		Nandaysparkieten	55,-		Herten mynahs	20,-	
Zwartkop en driekleurnonnen	8,50		Halebandparkieten	22,50		Pagodemerels	15,-	
Witkopnonnen	7,50		Alexander parkieten	70,-		Grijskopmerels	15,-	
Blauwgrijzeroodstaartjes	8,50		Derbyan parkieten	200,-		Groenzwartkop papegaaien	75,-	
Roodkopamadines	17,50		Forstenlorries	100,-		Geelvoorhoofd amazone		
Diamantduifjes	20,-		Geelmantellorries	200,-		papegaaien	135,-	
Zwartmaskerduifjes	17,50		Agap personata	50,-		Grijzeroodstaart papegaaien		
Zebra duifjes	25,-		Agap roseicollis	35,-		tam	175,-	
Peruduijjes	30,-		Zanzibar wevers	20,-		Kleine geelkultkakatoes	135,-	
Senegalduijjes	25,-		Druppel kwartels	20,-		Ch. Spotijster	40,-	
Staalvlekduifjes	25,-		Witte Jap. kwartels	40,-		Geelkop Troupialen	20,-	
Grondduif	45,-		Zilver Chinese kwartels	40,-		Groene kardinalen	35,-	
Kaneelduijjes	25,-		Asmara parkieten	50,-		Geelschoudertroupialen	20,-	
Lachduifjes	20,-		Roodbekwevers	7,50		Mantelkardinalen	17,50	
Chin dwergkwartels	10,-		Angolaroodbekwevers	10,-		Geelrug troupialen	40,-	
Calf kulkwartels	45,-		Texorwevers	12,50				
Grijze zebra vinken	6,50		Oranjewevers	9,-				
Witte zebra vinken	8,-							

Conditie: Niet franco, rembours. Minimum orders f 15,-, verpakking f 1,50 per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen twee dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur. Zondags tot 12.00 uur.

"WIRIKA", ELSCHOTSEWEG 15, SCHIJNDEL, TEL. (04104) 23 55

over de gehele wereld

TOVO MET CAROTEEN
VOOR ROODFACTORIGE
VOGELS

1/1 kg.	f 2,50
1/2 "	" 1,40
1/4 "	" 0,85

Een der
gebruiksklare
voeders van
EEN VIJF EENHEID
voor tweemaal Nederland
in de loop der jaren
een begrip
geworden.

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK

Koninginelaan 100, Rijswijk (Z.-H.), Telefoon 070-903402. Postbus 179688

*ontsmet
grondig*

VOGELKOOIEN
en alles wat er bij hoort!

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP

Ussel

De

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN GOOR

Ekstertjes	4,50 ppr
Muskaatvinken	4,50 ppr
Gordelgraavvinken	30,— ppr
Zebravinken	5,— ppr
Diamantvinken	45,— ppr
Bandvinken	4,50 ppr
Regenboogvinken	20,— pst
Staalvinken	6,— ppr
Groene Tijgervinken	25,— ppr
Rode kroonvink	20,— pst
Gauldamadines	75,— ppr
Tijgervinken	5,— ppr
Witkopnonnen	6,— ppr
Driekleurnonnen	6,— ppr
Zwertkopnonnen	6,— ppr
Doodskopnonnen	7,50 ppr
Abb. Geelbuikastrilde	12,50 ppr
Ceresastrilde	30,— ppr
Rode Druppelastrilde	65,— ppr
Binzenastrilde	30,— ppr
Spitstaartamadines	30,— ppr
Maskeramadines	60,— ppr
Kanarie mannen	12,50 pst
Diamantduifjes	18,— ppr
Zebradufjes	20,— ppr
Rotsduifjes	20,— ppr
St. Helenafazantjes	15,— ppr
Blauwfazantjes	7,50 ppr
Angola Blauwfazantjes	15,— ppr
Blauwkopfazantjes	22,50 ppr
Napollons	3,50 ppr
Zilverbekjes	3,50 ppr
Goudmussen	6,— ppr
Arg. Wilde Kanarie	25,— ppr
Edelzangers	8,— ppr
Mozambiquezijsjes	8,— ppr
Japane Meeuwjes	5,— ppr
Oranjeakjes	6,— ppr
Goudbuijjes	8,— ppr
Rijstvogels	6,— ppr
Witte Rijstvogels	30,— ppr
Baardvogeltjes	22,50 ppr
Brillevogeltjes	20,— ppr
Dominaan wida's	12,50 ppr
Paradijs wida's	17,50 ppr
Oranjevevers	6,— ppr
Citroenwevers	8,— ppr
Dottergele wevers	8,— ppr
Groenekardinaal	32,50 pst
Roodkuifkardinaal	17,50 pst
Witte kwartels	25,— ppr
Dwerkwartels	10,— ppr
Zilverkwartels	35,— ppr
Verginische Boonkwartels	30,— ppr
Kuifkwartels	35,— ppr
Middel Beo	60,— pst
Prulmopparkiet	35,— ppr
Tamme papegaai	135,— pst
Halsbandparkiet	18,— ppr
Grasparkieten	6,— ppr
Lutino	9,— ppr
Albino	9,— ppr
Deens bonte	9,— ppr
Valkparkieten	25,— ppr
Mulsparkieten	30,— ppr
Roodrug parkieten	60,— ppr
Bourns parkieten	60,— ppr
Bruinoor parkieten	60,— ppr
1—1 Staalvinken	} samen f 21,—
1—1 Roodbek wevers	
1—1 Napoleons	
1—1 Band vinken	
1—1 Dom. wida n.o.k.	

*'s Maandags gesloten. 's Zondags van 9—2 u. geopend.
Verzendingen onder rembours.

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

SNELLE VOLLEDIGE RUI, OOK DONS

Het succes voor 1969!

Gecolina-K3

Siechts 3 druppels VINKA per 100 cc drinkwater of over het voer, geven de vogels een snelle volledige rui, ook dons, glanzend zijdeachtig gevederte, zacht-rose vlees, betere zang en meer slagen en een succesvol kweekseizoen 1969!

Vraagt gratis dokumentatie met vele tevredenheids-betuingingen!

Geco Ottostr. Venlo **Gecolina-K3**
fabrikant van

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31.50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijkstr.weg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

Bouw zelf een solide, decoratieve

VOGELVREUGD KAMER- (OF BALCON) VOLIERE

Aluminium veredelde buis 20 mm vierkant. 5 modellen. Prijzen vanaf f 124,—, geheel compleet. Vraag folder, kamervolières. S.v.p. postzegel voor toezending insluiten. REFLECTA, Straalseweg 389, VENLO.

GOEDE ELEKTR. VERWARMING: „ELSTEIN"

infrarood donkerstralers van 60 tot 1000 Watt en 1 jaar garantie. Verwarmde drinkbakken en zitstokken. Lichtschakelklokken, thermostaten en broedmachine onderdelen, enz.

Vraagt foto-prijscourant

Handelsonderneming J. v. WERKHOVEN
Hildebrandstraat 38, Den Haag, Tel. 070 - 90 75 68

VANGKOOIEN. Weer leverbaar de beroemde onberperkt vangende BELGISCHE vangkooi, compleet met lokkooi f 15,— franco, 3 st. f 40,— KLEPKOOIEN, 2 kleps met lokkooi f 15,— franco, 3 st. f 40,— 4 kleps KLEPKOOI en met lokkooi f 20,— franco, 2 st. f 35,— VOGELVANGER, kan 70 mussen of andere vogels in één maal vangen. Onmisbaar voor ringstations of mussenpleeg, f 52.50 franco, 2 st. f 97.50. Verder alle soorten vallen voor ratten, katten, bunzings, konijnen, eekhoorns, wezels, alle soorten Japane en Italiaanse vogelnatten, saffuiken enz. schrijf of bel:

DIVOZA, Bosweg 18-19, LEEK, Tel. 05945 - 21 45

CHINCHILLA PELSДИЕРEN

Regelmatig is af te geven uit eigen kwekerij chinchilla's.

Voor hobby en/of beroep, vraagt inlichtingen bij:

Chinchillafarm Wickenburgh

Houten (U.)
Tel. 03467 - 302

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark
Postbus 291 - EINDHOVEN
Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257
Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan:
(verzending niet franco, verpakking f 1,50,
minimum orders f 15,—, levende aankomst
gegarandeerd).

Jonge man Kanarie f 11,— p st, bij 5 st f 10,— p st	
Jonge pop Kanarie f 5,50 p st, bij 10 st 5,— p st	
Vanaf eind oktober aan te bieden:	
Intensief rode kanaries, mannen en poppen	25,— p st
Zalmrode kanaries, mannen	22,50 p st
Zalmrode kanaries, poppen	20,— p st
Isabel rode kanaries, mannen	22,50 p st
Isabel rode kanaries, poppen	20,— p st
Agaat rode kanaries, mannen	22,50 p st
Agaat rode kanaries, poppen	20,— p st
Bruinrode kanaries, mannen	22,50 p st
Bruinrode kanaries, poppen	20,— p st
Bronrode kanaries, mannen	22,50 p st
Bronrode kanaries, poppen	20,— p st
Extra dieprode kanaries, mannen en poppen	30,— p st
Ivoorkanaries, mannen en poppen	30,— p st
Pastelkanaries, mannen en poppen	30,— p st
Bastaardputters, goede zangers	20,— p st
Roodkopgouldamadines	75,— p p
Blauwe honingzuigers, buitenvolière	100,— p p
Geelshouderwida's	20,— p st
Paradijswida's	14,— p p
Dominicanenwida's	12,— p p
Oranjewevers, op kleur	8,— p p
Dottergelewevers	8,— p p
Napoleonwevers	8,— p p
Roodbekwevers	6,— p p
Grote Textorwevers	12,— p p
Blauwe Bisschoppen	35,— p st
Napoleonnetjes f 4,— p p; bij 10 paar	3,50 p p
Zilverbekjes 3,50 p p, bij 10 paar	3,— p p
Malabarfazantjes	4,— p p
Gekleurde malabarfazantjes	5,— p p
Bandvinken 4,50 p p, bij 10 paar	4,— p p
Ekstertjes 4,50 p p, bij 10 paar	4,— p p
Oranjekaakjes 6,50 p p, bij 10 paar	6,— p p
Mozambiqueesjes 8,— p p, bij 10 paar	7,50 p p
Edelzangers 8,— p p, bij 10 paar	7,50 p p
Bronzemannetjes	10,— p p
Staalvinken 6,— p p, bij 10 paar	5,50 p p
Grote Gele Mexicaanse Kernbijters	25,— p st
Mex. Zwartkopkernbijters	25,— p st
Halsband Ammervinken	17,50 p st
Rosévinken	10,— p st
Tijgervinken 5,— p p, bij 10 paar	4,— p p
Groene tijgervinken	25,— p p
Indigovinken	15,— p st
Mexicaanse Veelkleurenvinken	27,50 p st
Laucherrüne Papagei-amadines	20,— p p
Grijze Rijstvogels 6,50 p p, bij 10 paar	5,50 p p
Roodoor Bulbuls	16,50 p st
Kala Bulbuls	15,— p st
Roodkuif Kardinalen	17,50 p st
Saffraanvinken	15,— p st
Purper Glanspreeuwen	18,— p st
Zuidamerikaanse Glanspreeuwen	15,— p st
Geelnavel Perduifjes	30,— p p
Kleine Staalvlek Perduifjes	25,— p p
Carolinaduiven	70,— p p
Zwartmaskerduifjes	15,— p p
Afrikaanse Staalvlekduifjes	30,— p p
Geelopperduifjes	35,— p p
Senegalduiven	30,— p p
Japanse Nieuwtjes 8,— p p, bij 10 paar	6,— p p
Zebra vinken, wit 10,— p p, bij 5 jaar	8,— p p
Zebra vinken, grijs 7,— p p, bij 10 paar	6,— p p
Zebra vinken, bruin 8,— p p, bij 10 paar	7,— p p
Zebra vinken, masker	13,— p p
Zebra vinken, zilvervleugel	14,— p p
Halsbandparkieten 20,— p p, bij 5 paar	18,— p p

St. Thomasparkieten	40,— p p
Rose Borstbaardparkieten	65,— p p
Agapornis Roseicollis	35,— p p
Grasparkieten	7,— p p
Deenie bonte Lutino- en Albino parkieten	12,— p p
Violetparkieten	18,— p p
Geelmantellorries	300,— p p
Rode Lorries	prijs op aanvr.
Vrouwenlorries	prijs op aanvr.
Purperneklorries	prijs op aanvr.
Forsterlorries	125,— p p
Pruniekopparkieten	40,— p p, bij 5 paar
Derbyan Parkieten	350,— p p
Roodrugparkieten	100,— p p
Bourksparkieten	100,— p p
Turquoiseines	prijs op aanvr.
Valkparkieten	40,— p p
Vuurvleugelparkieten	60,— p p
Geelvleugelparkieten	27,50 p p
Sperlingdwergpapegaaitjes	35,— p p
Roodkopparkieten	80,— p p
Nandaya Parkieten	65,— p p
Pracht Rosella's	prijs op aanvr.
Witborstcaicadwergpapegaaitjes	prijs op aanvraag
Geelnavel Kitta's	85,— p st
Witkuifgaaien	40,— p st
Mexicaanse Langstaart Gaaien	200,— p st
Witwang Touraco's	200,— p st
Roodkuif Touraco's	250,— p st
Livingstone Touraco's	prijs op aanvr.
Zwavelborsttoekans, prachtvogels	op aanvr.
Plaatsnavel bergtoekans	prijs op aanvr.
Dubbele Geelkop Amazones, Mexico	150,— p st
Roodkop Amazones, Mexico	135,— p st
Geelvoorhoofd Amazones	135,— p st
Grijze Roodstaart Papegaaien, tam,	150,— p st
met garantie op spreken bij 3 stuks	140 p st
Grijze Roodstaart Papegaaien, handtam,	180,— p st
met garantie op spreken	
Edelpapegaaien	prijs op aanvr.
Kleine Geelkuif Kakatoes	125,— p st
Molukken Kakatoes	prijs op aanvr.
Groenvleugel Ara's	225,— p st
Geelblauwe Ara's	225,— p st
Rode Geelvleugel Ara's	250,— p st
Grote Java Beo's, sprekend	250,— p st
Middelbeo's	70,— p st
Kleine Geelkop Beo's	35,— p st
Overmayna's	15,— p st
Geelkop Troupialen	18,— p st
Meerblauwe Palmtangara's	40,— p st
Violetpalmtangara's	40,— p st
Zwarte Geelrugpalmtangara's, seer mooi	55,— p st
Chinees Dwergkwartels	12,— p p
bij 5 paar	10,— p p
Chinees Dwergkwartels, hennen	9,— p st
Zilver Chinees Dwergkwartels	30,— p p
bij 5 paar	25,— p p
Rode Boskwartels 20,— p p, bij 5 paar	18,— p p
Zwarte Francolines	75,— p p
Witte Chinese Regenkwartels	60,— p p
Diamantduiven 20,— p p, bij 5 paar	18,— p p
Australische Kuifduiven	75,— p p
Fairy Bluebirds	prijs op aanvr.
Spitsstaart Amadinen 35,— p p, bij 5 paar	30,— p p
Gordelgrasvinken	40,— p p

VERDER AAN TE BIJEN :

Mooie kleine Capucijn Aapjes	150,— p st
Mooie kleine Eekhoorn Aapjes	95,— p st
Kleine groene Meerkatten	130,— p st
Rhesus Apen	175,— p st
Marmoset aapjes	wachtende
Spin- of slingerapen	wachtende
Blauwe Pauwen — Witte Pauwen — Edwardfazant,	
haan — Gele Goudfazanten — Goudfazanten — Lady	
Amherst Fazanten — Zilverfazanten — Elliotfazanten	
— Glansfazanten,	
Kroonkranen — Jufferkranen — Saruskranen,	
Smient eenden — Pijlstaart eenden — Wintertalingen	
— Casarca eenden — Grote Purperrallen — Witte	
Zwanen — Zwarte Zwanen — Nijlganzen en Pool-	
of Sneeuwganzen.	

Wissel

De